

## Tiedonantoja ja ilmoituksia

Suomenkielinen laitos

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	<b>Neuvosto</b>	
96/C 87/01	Neuvoston 27 päivänä marraskuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 8/96 neuvoston direktiivin antamiseksi polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB/PCT) .....	1
96/C 87/02	Neuvoston 27 päivänä marraskuuta 1995 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 9/96 neuvoston direktiivin antamiseksi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi .....	8
96/C 87/03	Neuvoston 29 päivänä tammikuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 10/96 neuvoston asetuksen antamiseksi kehitysmaissa toteutettavista kunnostamis- ja jälleenrakennustoimista .....	29
96/C 87/04	Neuvoston 29 päivänä tammikuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 11/96 neuvoston asetuksen antamiseksi elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista .....	34
96/C 87/05	Neuvoston 29 päivänä tammikuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 12/96 neuvoston asetuksen antamiseksi humanitaarisesta avusta .....	46
96/C 87/06	Neuvoston 29 päivänä tammikuuta 1996 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 189 c artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 13/96 neuvoston asetuksen antamiseksi jäsenvaltioiden väliseen sisävesiväylien tavara- ja matkustajaliikenteeseen sovellettavista yhteisistä säännöistä palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamiseksi tällaisessa liikenteessä .....	53

## I

(Tiedonantoja)

## NEUVOSTO

Neuvoston 27 päivänä marraskuuta 1995 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 8/96

neuvoston direktiivin 96/.../EY antamiseksi polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT)

(96/C 87/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja etenkin sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen<sup>(1)</sup>,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon<sup>(2)</sup>,noudattaa perustamissopimuksen 189 artiklan c kohdassa säädettyä menettelyä<sup>(3)</sup>,

sekä katsoo, että

- 1) polykloorattujen bifenyyliden (PCB) ja polykloorattujen terfenyyliden (PCT) hävittämisestä 6 päivänä huhtikuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/403/ETY<sup>(4)</sup>, sai aikaan jäsenmaiden lainsäädännön lähentymistä tällä alalla; nämä säännöt ovat kuitenkin osoittautuneet riittämättömiksi, ja tekniikan tason kehitys sallii PCB:n käsittelyn edellytysten parantamisen; siksi edellä mainittu direktiivi olisi korvattava uudella direktiivillä,
- 2) tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien

jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/769/ETY<sup>(5)</sup> kiinnittää huomiota tarpeeseen tarkastella määrärajojen ongelmaa kokonaisuudessaan, jotta PCB:t ja PCT:t voitaisiin vähitellen kieltää kokonaan,

- 3) kierrätykseen ja uudelleenkäyttöön soveltumattoman jätteen turvallinen käsittely on yksi jätepolitiikasta 7 päivänä toukokuuta 1990 annetun neuvoston päätöslauselman<sup>(6)</sup> tavoitteista, kuten ympäristöä ja kestävä kehitystä koskevassa viidennessä toimintaohjelmassa vahvistetaan, minkä lähestymistavan ja yleisen strategian neuvosto ja neuvostossa kokoon-tuneiden jäsenvaltioiden edustajat ovat hyväksyneet päätöslauselmassaan 1 päivänä helmikuuta 1993<sup>(7)</sup>,
- 4) jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY<sup>(8)</sup> mukaan on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta vältetään jätteiden hylkääminen, epäasianmukainen sijoittaminen tai hallitsematon käsittely sekä sellaiset toiminnot tai menetelmät, jotka ovat omiaan aiheuttamaan vahinkoa ympäristölle,
- 5) PCB:n käsittelemiseksi tarvitaan niiden ympäristölle ja ihmisen terveydelle aiheuttamien vaarojen vuoksi

<sup>(1)</sup> EYVL N:o C 319, 12.12.1988, s. 57 ja

EYVL N:o C 299, 20.11.1991, s. 9

<sup>(2)</sup> EYVL N:o C 139, 5.6.1989, s. 1<sup>(3)</sup> Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17 päivänä toukokuuta 1990 (EYVL N:o C 149, 18.6.1990, s. 150) ja 12 päivänä joulukuuta 1990 (EYVL N:o C 19, 28.1.1991, s. 83), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 27 päivänä marraskuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).<sup>(4)</sup> EYVL N:o L 108, 26.4.1976, s. 41<sup>(5)</sup> EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 201, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/60/EY (EYVL N:o L 365, 31.12.1994, s. 1).<sup>(6)</sup> EYVL N:o C 122, 18.5.1990, s. 2<sup>(7)</sup> EYVL N:o C 138, 17.5.1993, s. 1<sup>(8)</sup> EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/3/EY (EYVL N:o L 5, 7.1.1994, s. 15).

- yleisiä velvoitteita, jotka koskevat PCB:n valvottua käsittelyä samoin kuin laitteiden puhdistamista tai käsittelyä,
- 6) on aihetta ryhtyä tällaisiin toimenpiteisiin mahdollisimman pian, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansainvälisiä ja etenkin PARCOM 92/3 -päätökseen<sup>(1)</sup> sisältyviä velvoitteita; inventoiviksi määrätty PCB:t on käsiteltävä viimeistään vuoden 2010 loppuun mennessä,
- 7) PCB:n käsittely on siirtymävaiheessa ilmenevä, väliaikainen ongelma, ja muutamat jäsenvaltiot, joilla ei ole kapasiteettia PCB:n käsittelyyn kohtaavat ylivoimaisen esteen; läheisyysperiaatetta olisi tulkittava joustavasti, jotta tällä alalla mahdollistettaisiin eurooppalainen yhteisvastuullisuus; yhteisössä olisi lisäksi perustettava laitoksia PCB:n käsittelyä, puhdistamista ja varastointia varten,
- 8) jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/439/ETY<sup>(2)</sup> säättää puhdistetun öljyn tai polttoaineena käytettävän öljyn PCB- tai PCT-pitoisuuden enimmäismääräksi 50 ppm (osa per miljoona),
- 9) neuvoston 18 päivänä kesäkuuta 1991 antama direktiivi 91/339/ETY direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta yhdennentoista kerran<sup>(3)</sup> kieltää tai rajoittaa tiettyjen PCB:tä korvaavien aineiden markkinoinnin, ja nämä aineet olisi siksi myös tehtävä kokonaan vaarattomiksi,
- 10) on tärkeää tietää, millaisia määriä PCB:tä on olemassa, jotta pystyttäisiin sovittamaan käsittelyyn käytettävissä oleva kapasiteetti tarpeisiin; siksi on tärkeää merkitä PCB:tä sisältävät laitteet ja laatia inventaarioita tällaisista laitteista; tällaiset inventaarioluettelot on saatettava ajan tasalle säännöllisesti,
- 11) ottaen huomioon PCB:n lievästi saastuttamien laitteiden inventaarion kustannukset ja tekniset vaikeudet on käytettävä yksinkertaistettua inventaariota; lisäksi olisi määrättävä PCB:n lievästi saastuttamien laitteiden käsittelemisestä laitteen hyödyllisen käyttöiän lopussa ottaen huomioon sen alhaiset vaarat ympäristölle,
- 12) PCB:n markkinoinnin ollessa kiellettyä on kielletävä PCB:n erottaminen muista aineista sen käyttämiseksi uudelleen ja muuntajien täyttäminen PCB:llä; turvallisuussyistä muuntajien ylläpitoa voidaan kuitenkin jatkaa, jotta niiden sisältämän PCB:n dielektrisiä ominaisuuksia voitaisiin pitää yllä,
- 13) PCB:n käsittelyä ja/tai puhdistamista suorittavien yritysten on saatava siihen lupa,
- 14) on tarpeellista määritellä PCB:tä sisältävien laitteiden puhdistamisen edellytykset, ja nämä laitteet olisi varustettava erityismerkinnöin,
- 15) komission olisi toteutettava tietyt tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät tekniset tehtävät direktiivin 75/442/ETY 18 artiklassa tarkoitetun komiteamenettelyn mukaisesti,
- 16) PCB:n käsittely- ja puhdistuslaitosten lukumäärä on pieni, ja niiden kapasiteetti on rajoitettu, minkä vuoksi inventoidun PCB:n käsittely ja/tai puhdistaminen on suunniteltava huolella; lisäksi olisi laadittava pääpiirteittäinen suunnitelma inventaarioluetteloihin kuulumattomien laitteiden keräämiseksi ja myöhemmäksi käsittelemiseksi; tällaisessa pääpiirteittäisessä suunnitelmassa voidaan tarpeen vaatiessa hyödyntää olemassa olevia järjestelmiä, jotka koskevat jätteitä yleensä, ja tässä pääpiirteittäisessä suunnitelmassa ei tarvitse ottaa huomioon PCB:n hyvin pieniä määriä, joita ei voida käytännössä tunnistaa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

### 1 artikla

Tämän direktiivin päämääränä on jäsenvaltioiden PCB:n valvottua käsittelyä, PCB:tä sisältävien laitteiden puhdistamista tai käsittelyä ja/tai käytetyn PCB:n käsittelyä koskevan lainsäädännön lähentäminen, jotta ne voitaisiin tehdä kokonaan vaarattomiksi tämän direktiivin säännösten perusteella.

### 2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) PCB:llä
- polykloorattuja bifenyylejä
  - polykloorattuja terfenyylejä
  - monomeyyli-tetraklooridifenyyylimetaania, monomeyyli-dikloori-difenyyylimetaania, monomeyyli-dibromo-difenyyylimetaania,
  - mitä tahansa seosta, jossa edellä mainittujen aineiden kokonaispitoisuus on enemmän kuin 0,005 painoprosenttia,
- b) PCB:tä sisältävällä laitteella jokaista laitetta, joka sisältää PCB:tä tai joka on sisältänyt PCB:tä (esim.

<sup>(1)</sup> Osion ja Pariisin komission ministerikokous 21 ja 22 päivänä syyskuuta 1992.

<sup>(2)</sup> EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48).

<sup>(3)</sup> EYVL N:o L 186, 12.7.1991, s. 64

- muuntajat, kondensaattorit, vastaanottosäiliöt, jotka sisältävät jäännöksiä) ja jota ei ole puhdistettu; laitetta, joka saattaa sisältää PCB:tä, on käsiteltävä siten kuin se sisältäisi PCB:tä, jollei kohtuudella voida olettaa päinvastaista,
- c) käytetyllä PCB:llä mitä tahansa PCB:tä, joka on jätettä direktiivin 75/442/ETY tarkoittamassa merkityksessä,
- d) haltijalla luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa on PCB:tä, käytettyä PCB:tä ja/tai PCB:tä sisältäviä laitteita,
- e) puhdistamisella kaikkia toimintoja, jotka mahdollistavat PCB:n saastuttamien laitteiden, esineiden, aineiden tai nesteiden uudelleenkäytön, kierrätyksen tai käsittelyn turvallisissa olosuhteissa ja joihin voi sisältyä korvaaminen, millä tarkoitetaan kaikkia toimintoja, joissa PCB korvataan sopivilla nesteillä, jotka eivät sisällä PCB:tä,
- f) käsittelyllä toimintoja D 8, D 9, D 10, D 12 (vain kuivissa luolamuodostumissa, turvallisissa ja syvissä maanalaisissa varastoissa ja koskien vain laitteita, jotka sisältävät PCB:tä ja käytettyä PCB:tä, joita ei voida puhdistaa) sekä D 15, joista säädetään direktiivin 75/442/ETY liitteessä II A.

### 3 artikla

Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin varmistamiseksi, että käytetty PCB käsitellään ja PCB sekä PCB:tä sisältävät laitteet puhdistetaan tai käsitellään mahdollisimman pian, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansainvälisiä velvoitteita. Niiden laitteiden ja niihin sisältyvän PCB:n osalta, joista on tehtävä inventaario 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti, puhdistaminen ja/tai käsittely on toteutettava viimeistään vuoden 2010 loppuun mennessä.

### 4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava 3 artiklan noudattamiseksi, että inventaariot tehdään laitteista, joiden PCB-määrät ylittävät  $5 \text{ dm}^3$ , ja niiden on toimitettava komissiolle yhteenveto tällaisesta inventaarioluettelosta kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin antamisesta. Voimakondensaattorien osalta  $5 \text{ dm}^3$ :n taso käsittää koko yhdistelmän kaikki erilliset elementit.

2. Laitteet, joiden osalta voidaan kohtuudella olettaa, että niiden nesteet sisältävät 0,05—0,005 % PCB:tä painostaan, voidaan inventoida ilman kolmannen kohdan kolmannessa ja neljännessä luetelmakohdassa edellytetyjä tietoja, ja ne voidaan varustaa merkinnällä ”PCB:n saastuttama <0,05 %”. Ne tulee puhdistaa tai käsitellä 9 artiklan 2 kohdassa säädetyllä tavalla.

3. Inventaarioluetteloiden on sisällettävä seuraavat aiheet:

- haltijan nimi ja osoite
- laitteen sijainti ja kuvaus
- laitteen sisältämä PCB-määrä
- toteutetun tai suunnitellun käsittelyn tai korvaamisen päivämäärät ja tyypit
- selvityksen päivämäärä.

Jos jäsenvaltio on jo laatinut samankaltaisen inventaarioluettelon, uutta luetteloa ei vaadita. Inventaarioluettelot tulee saattaa ajan tasalle säännöllisesti.

4. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan noudattamiseksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällaisen laitteen haltijat ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille määristä, jotka ovat heidän hallussaan, ja kaikesta tässä suhteessa tapahtuvista muutoksista.

5. Jäsenvaltioiden tulee toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jokainen 1 kohdan mukaiseen inventaarioluetteloon kuuluva laite varustetaan merkinnöillä. Samankaltainen merkintä on kiinnitettävä myös toimitilojen, joissa tällaisia laitteita sijaitsee, oviin.

6. PCB:tä käsittelevien yritysten on pidettävä rekisteriä niille toimitetusta käytetyn PCB:n määrästä, alkuperästä, laadusta ja PCB-sisällöstä. Niiden on välitettävä nämä tiedot toimivaltaisille viranomaisille. Rekisteristä voivat myös paikalliset viranomaiset ja yleisö saada tietoja. Käsittely-yritykset toimittavat haltijoille, jotka toimittavat käytettyä PCB:tä, vastaanottotodistuksen, jossa eritellään PCB:n laatu ja määrä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat niille ilmoitettuja määriä.

### 5 artikla

1. Direktiivin 75/442/ETY 3 artiklasta poiketen jäsenvaltioiden on kiellettävä PCB:n erottaminen muista aineista PCB:n uudelleenkäyttötarkoituksiin.

2. Jäsenvaltioiden on kiellettävä muuntajien täyttämisen PCB:llä.

3. Siihen asti kunnes PCB:tä sisältävät muuntajat on puhdistettu, poistettu käytöstä ja/tai käsitelty tämän direktiivin mukaisesti, voidaan niiden ylläpitoa jatkaa vain, jos tavoitteena on varmistaa, että niiden sisältämät PCB:t ovat sopusoinnussa dielektristä laatua koskevien teknisten standardien tai erittelyiden kanssa, ja edellyttäen, että muuntajat ovat hyvässä toimintakunnossa eivätkä vuoda.

## 6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että käytetty PCB ja PCB:tä sisältävät laitteet, jotka ovat 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti inventoinnin alaisia, siirretään mahdollisimman pian 8 artiklan mukaisesti luvan saaneeseen yritykseen.
2. Ennen kuin PCB, käytetty PCB ja/tai PCB:tä sisältävät laitteet toimitetaan luvan saaneille yrityksille, on toteutettava kaikki tarpeelliset turvatoimenpiteet tulipalovaaran välttämiseksi. Tätä tarkoitusta varten PCB on pidettävä erillään herkästi syttyvistä aineista.
3. Jos se on käytännössä mahdollista, PCB:tä sisältävät laitteet, jotka eivät kuulu 4 artiklan 1 kohdan mukaiseen inventointiin ja jotka ovat osa muuta laitetta, on poistettava ja kerättävä erikseen, kun jälkimmäinen laite poistetaan käytöstä, kierrätetään tai käsitellään.

## 7 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet PCB:n ja/tai käytetyn PCB:n polttamisen kieltämiseksi laivoilla.

## 8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikkien PCB:n, käytetyn PCB:n ja/tai PCB:tä sisältävien laitteiden puhdistamiseen ja/tai käsittelyyn osallistuvien yritysten on haettava direktiivin 75/442/ETY 9 artiklan mukainen lupa.
2. Jos käsittelyyn käytetään polttamista, on sovellettava vaarallisten jätteiden polttamisesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/67/EY<sup>(1)</sup>. Muut menetelmät PCB:n, käytetyn PCB:n ja/tai PCB:tä sisältävien laitteiden käsittelemiseksi voidaan hyväksyä edellyttäen, että niillä saavutetaan vastaavat ympäristöä koskevat turvallisuusstandardit kuin poltossa ja että ne täyttävät tekniset normit, joihin viitataan parhaana käytettävissä olevana tekniikkana.
3. Jäsenvaltioiden on erikseen tai yhdessä toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, jos on tarpeen, ja ottaen huomioon asetuksen N:o 259/93/ETY<sup>(2)</sup> 4 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja direktiivin 75/442/ETY 5 artiklan 1 kohdan, PCB:n, käytetyn PCB:n ja/tai PCB:tä sisältävien laitteiden käsittelyyn, puhdistamiseen ja turvalliseen varastointiin tarkoitettujen laitosten perustamiseksi.

<sup>(1)</sup> EYVL N:o L 365, 31.12.1994, s. 34

<sup>(2)</sup> EYVL N:o L 30, 6.2.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission päätöksellä 94/721/EY (EYVL N:o L 288, 9.11.1994, s. 36).

## 9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että muuntajat, jotka sisältävät enemmän kuin 0,05 painoprosenttia PCB:tä, puhdistetaan seuraavin ehdoin:
  - a) puhdistamisen tavoitteena on oltava PCB-pitoisuuden alentaminen alle 0,05 painoprosenttiin ja jos mahdollista, alle 0,005 painoprosenttiin
  - b) korvaavan nesteen, joka ei sisällä PCB:tä, on muodostettava huomattavasti pienempi riski
  - c) nesteen korvaaminen ei saa vaarantaa PCB:n myöhäisempää käsittelemistä
  - d) muuntajan merkinnät on sen puhdistamisen jälkeen korvattava oheisessa liitteessä eritellyllä merkinnällä.
2. Edellä 3 artiklasta poiketen jäsenvaltioiden on varmistettava, että muuntajat, joiden sisältämä neste sisältää 0,05—0,005 painoprosenttia PCB:tä, joko puhdistetaan 3 artiklan 1 kohdan b—d alakohdassa säädetyin ehdoin tai käsitellään niiden käyttöiän lopussa.

## 10 artikla

Direktiivin 75/442/ETY 18 artiklassa tarkoitetun menetelyn mukaisesti komissio

- a) määrää mitrausten vertailumenetelmistä, joiden avulla määritetään saastuneiden aineksien PCB-pitoisuudet; ennen vertailumenetelmien määräämistä toteutetut mittaukset pysyvät voimassa
- b) voi määrätä muita käsittelymenetelmiä koskevat tekniset standardit 8 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetun PCB:n osalta
- c) hankkii tuotenimiluettelon kondensaattoreista, vastuksista ja induktiokeloista, jotka sisältävät PCB:tä
- d) määrää tarvittaessa yksinomaan 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan soveltamista varten muista vähemmän vaarallisista, PCB:tä korvaavista aineista.

## 11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin antamisesta laadittava

- suunnitelmat inventaarioluettelossa olevien laitteiden ja niiden sisältämän PCB:n puhdistamiseksi ja/tai käsittelemiseksi
- pääpiirteittäinen suunnitelma 4 artiklan 1 kohdan mukaiseen inventaarioluetteloon kuulumattomien 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen laitteiden keräämiseksi ja myöhemmäksi käsittelemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä suunnitelmista ja pääpiirteittäisistä suunnitelmista komissiolle viipymättä.

#### 12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 18 kuukauden kuluessa sen antamisesta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset komissiolle. Komission on ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille.

#### 13 artikla

1. Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se annetaan, ja se kumoaa direktiivin 76/403/ETY samasta päivästä alkaen.

2. Edellä 1 kohdassa mainitusta päivämäärästä

- a) direktiivin 87/101/ETY<sup>(1)</sup> 10 artiklan 1 kohdan viittaus ”PCB:t ja PCT:t direktiivin 76/403/ETY tarkoittamassa merkityksessä” käsitetään viittaukseksi tämän direktiivin tarkoittamaan PCB:hen
- b) direktiivin 87/101/ETY 10 artiklan 2 kohdan viittaus direktiiviin 76/403/ETY käsitetään viittaukseksi tähän direktiiviin
- c) asetuksen (ETY) N:o 259/93 2 artiklan j alakohdan viittaus direktiivin 76/403/ETY 6 artiklaan käsitetään viittaukseksi tämän direktiivin 8 artiklaan.

#### 14 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty . . .

*Neuvoston puolesta*  
*Puheenjohtaja*

<sup>(1)</sup> EYVL N:o L 42, 12.2.1987, s. 43

#### LIITE

#### PUHDISTETTUIEN PCB-LAITTEIDEN VARUSTAMINEN MERKINNÖILLÄ

Jokainen puhdistettu laite tulee merkitä selvästi kulumattomalla ja kohokuvioidulla tai kaiverretulla merkinnällä, jonka tulee sisältää seuraavat tiedot sen maan kielellä, jossa laitetta käytetään:

PUHDISTETTU PCB-LAITE	
PCB:tä sisältävät nesteet on korvattu	
— .....	(korvaavan aineen nimi)
— .....	(päivämäärä)
— .....	(yritys)
PCB-pitoisuus	
— vanha neste .....	painoprosenttia
— uusi neste .....	painoprosenttia

## NEUVOSTON PERUSTELUT

## I. JOHDANTO

1. Komissio esitti 3 päivänä marraskuuta 1988 neuvostolle ETY:n perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvan ehdotuksen direktiiviksi PCB/PCT:n käsittelystä<sup>(1)</sup>.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 17 päivänä toukokuuta 1990<sup>(2)</sup> ja 12 päivänä joulukuuta 1990<sup>(3)</sup>.  
Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 30 päivänä maaliskuuta 1989<sup>(4)</sup>.
3. Komissio antoi 22 päivänä lokakuuta 1991 näiden lausuntojen pohjalta neuvostolle perustamissopimuksen 100 a ja 113 artiklaan perustuvan muutetun ehdotuksen<sup>(5)</sup>.
4. Neuvosto katsoi kuitenkin, että perustamissopimuksen 130 s artiklan 1 kohdan olisi oltava asianmukainen oikeudellinen perusta. Neuvosto kuuli siksi Euroopan parlamenttia asiassa. Euroopan parlamentti hyväksyi oikeudellisen perustan muuttamisen 20 päivänä syyskuuta 1995 antamallaan päätöslauselmalla.
5. Neuvosto vahvisti 27 päivänä marraskuuta 1995 yhteisen kannan perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti.

## II. TAVOITE

Direktiiviehdotuksessa säädetään toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on PCB:n ja/tai käytetyn PCB:n valvottu käsittely sekä PCB:tä sisältävien laitteiden puhdistaminen tai hävittäminen pyrkimyksenä niiden hävittäminen kokonaan tiettyyn määräaikaan mennessä.

## III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

## 1. Yleiset huomautukset

Komission muutetun ehdotuksen esittämisen jälkeen on tapahtunut huomattavaa kehitystä sekä kansainvälisten ja yhteisön asiakirjojen osalta että vaarallisten aineiden hävittämiseen liittyvän tekniikan osalta.

Pariisin yleissopimuksen sopimuspuolet päättivät vuoden 1992 syyskuussa hävittää PCB:n vuoden 1999 loppuun mennessä Pohjanmeren rannikkovaltioiden osalta ja vuoden 2010 loppuun mennessä muiden sopimuspuolina olevien valtioiden osalta. Yhteisön useiden säädösten myötä (direktiivi 91/156/ETY jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY<sup>(6)</sup> muuttamiseksi, vaarallisista jätteistä annettu direktiivi 91/689/ETY<sup>(7)</sup>, vaarallisten jätteiden polttamalla hävittämisestä annettu direktiivi 94/67/EY<sup>(8)</sup> ja jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta annettu asetus (ETY) 259/93<sup>(9)</sup>) komission muutetun ehdotuksen eräät muut näkökannat on jo ratkaistu.

Tästä syystä neuvosto katsoi voivansa yksinkertaistaa ja muuttaa tämän ehdotuksen sisältöä. Niinpä se poisti säännökset, jotka kuuluvat nykyään muiden direktiivien alaan

(1) EYVL N:o C 319, 12.12.1988, s. 57

(2) EYVL N:o C 149, 18.6.1990, s. 150

(3) EYVL N:o C 19, 28.1.1991, s. 83

(4) EYVL N:o C 139, 5.6.1989, s. 1

(5) EYVL N:o C 299, 20.11.1991, s. 9

(6) EYVL N:o L 78, 26.3.1991, s. 32

(7) EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 20

(8) EYVL N:o L 365, 31.12.1994, s. 34

(9) EYVL N:o L 30, 6.2.1993, s. 1

(esimerkiksi PCB:n siirrot ja sen hävittäminen polttamalla), ja asetti vuoden 2010 lopun määräajaksi PCB:n lopulliselle hävittämiselle.

Koska PCB:n ja tiettyjen sitä korvaavien aineiden markkinoille saattamisen kieltäminen vuodesta 1985 alkaen on saanut aikaan käytetyn PCB:n ja saastuneen materiaalin määrän kasvun, hävittämisedellytyksissä on pyrittävä ennen kaikkea niiden valvomattoman poisheittämisen välttämiseen niiden ympäristölle ja ihmisen terveydelle aiheuttamien vakavien vaarojen takia.

Neuvosto on pyrkinyt ottamaan mukaan pääasiallisesti ne säännökset, joilla varmistetaan terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso, ilman järjestelmällistä yhdenmukaistamista ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden erilaiset olosuhteet.

### Erityiset huomautukset

Edellisessä kohdassa esitettyjen yleisten huomautusten pohjalta neuvosto saattoi ottaa mukaan kokonaan tai osittain komission muutettuun ehdotukseen sisällytetyt Euroopan parlamentin tarkistukset lukuun ottamatta seuraavia tarkistuksia:

- 8, 9, 10, 11, 13, 20, 23, 32, 33, 51, 55, 58, 59, 60, 63, 65 ja 66, joiden sisältö kuuluu jo yhteisön muiden säädösten piiriin tai joiden osalta komissio tekee uusia ehdotuksia
- 22, 24, 27, 30, 31, 36 ja 37, joilla tähdätään toimenpiteisiin, joiden laajuus ja joihin liittyvät ponnistukset ovat sen laatuksia, että jäsenvaltiot voivat hoitaa ne paremmin kuin Euroopan yhteisö.

Lisäksi neuvosto piti hyödyllisenä vahvistaa seuraavia muutetun ehdotuksen näkökoh-  
tia:

- inventointia (4 artikla) tekemällä siitä pakollisen, jos PCB:tä on yli 5 dm<sup>3</sup>, lyhyem-  
mässä määräajassa kuin alun perin ehdotettiin; inventoinnin valvontaa on myös  
tiukennettu
- muuntajien täyttäminen PCB:llä kielletään (5 artikla).

Neuvosto katsoi, että läheisyysperiaatetta olisi tulkittava joustavammin, jotta tietyt jäsenvaltiot, joilla ei ole hävittämiskapasiteettia, voisivat noudattaa tämän direktiivin säännöksiä (vrt. johdanto-osan 7 kappale ja 8 artiklan 3 kohta — tarkistus 56).

Neuvosto piti lopuksi tarpeellisenä ottaa mukaan muita tärkeitä näkökantoja, jotka koskevat erityisesti seuraavia seikkoja:

- vuoden 2010 lopuksi vahvistettu määräaika PCB:n hävittämiselle ei estä tiettyjä jäsenvaltioita toteuttamasta rinnakkaisia sitoumuksia Pariisin yleissopimuksen puitteissa (3 artikla ja johdanto-osan 6 kappale)
- laitteiden puhdistamisen edellytysten tarkistaminen ja yksinkertaistaminen sekä poik-  
keus vuodeksi 2010 vahvistettuun määräaikaan niiden muuntajien osalta, joissa on  
vain vähän PCB:tä, jotta ne voitaisiin hävittää niiden käyttöään päätyttyä (9 ar-  
tikla)
- ylimääräisten täytäntöönpanovaltuuksien antaminen komissiolle, kuten teknisten  
standardien vahvistaminen muita PCB:n hävittämismenetelmiä varten sekä konden-  
saattorien ja PCB:tä korvaavien vaarattomampien aineiden tuotenimiluettelon  
vahvistaminen (10 artikla).

Komissio hyväksyi kaikki nämä muutokset.



## Neuvoston 27 päivänä marraskuuta 1995 vahvistama

## YHTEINEN KANTA (EY) N:o 9/96

## neuvoston direktiivin 96/.../EY antamiseksi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi

(96/C 87/02)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO,

joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen<sup>(1)</sup>,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon<sup>(2)</sup>,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä<sup>(3)</sup>,

sekä katsoo, että

1. yhteisön ympäristöpolitiikan tavoitteilla ja periaatteilla, sellaisina kuin ne on määritelty perustamissopimuksen 130 r artiklassa, pyritään erityisesti ehkäisemään, vähentämään ja mahdollisuuksien mukaan estämään pilaantumista ensisijaisesti sen lähteellä sekä varmistamaan luonnonvarojen harkittu hoito noudattaen periaatetta, jonka mukaan saastuttajan olisi maksettava, ja periaatetta, jonka mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä,
2. viidennessä ympäristöalan toimintaohjelmassa, jonka yleinen lähestymistapa hyväksyttiin 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselmassa<sup>(4)</sup>, asetetaan etusijalle ympäristön pilaantumisen vähentämisen yhtenäistäminen tärkeänä osana kehitystä kohti entistä kestävämpää tasapainoa ihmisen toiminnan ja sosiaalis-taloudellisen kehityksen sekä luonnonvarojen ja luonnon uusiutumiskyvyn välillä,
3. ympäristön pilaantumisen vähentäminen yhtenäistetyin toimenpitein edellyttää sellaista toimintaa yhteisön tasolla, jolla muutetaan ja täydennetään teollisuuslaitosten aiheuttaman saastumisen ehkäisyä ja vähentämistä koskevaa olemassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä,

4. teollisuuslaitosten aiheuttaman ilmansaastumisen ehkäisemisestä 28 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa neuvoston direktiivissä 84/360/ETY<sup>(5)</sup> luotiin yleiset puitteet, jotka edellyttävät ennakkolupaa ilman saastumista mahdollisesti aiheuttavien teollisuuslaitosten toimintaa ja niihin tehtäviä oleellisia muutoksia varten,

5. tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetussa direktiivissä 76/464/ETY<sup>(6)</sup>, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY, edellytetään lupaa tällaisten aineiden päästöjä varten,

6. vaikka yhteisöllä on lainsäädäntöä, joka koskee ilmansaastumisen torjumista ja vesistöihin päästettyjen vaarallisten aineiden päästöjen ehkäisemistä tai vähentämistä, yhteisöllä ei ole ollut vastaavaa lainsäädäntöä, jonka tarkoitus olisi ehkäistä tai vähentää päästöjä maaperään,

7. ilmaan, veteen tai maaperään kohdistuvien päästöjen vähentämistä koskevat erilliset toimenpiteet ovat omiaan edistämään saasteiden siirtymistä ympäristön eri osista toiseen, sen sijaan että ne suojelisivat ympäristöä kokonaisuudessaan,

8. ympäristön pilaantumisen vähentämiseen tähtäävien yhtenäistettyjen toimenpiteiden tavoitteena on ilmaan, veteen ja maaperään kohdistuvien päästöjen ehkäiseminen kaikkialla, missä tämä voidaan toteuttaa, jätehallinto mukaan lukien, ja jos se osoittautuu mahdollottomaksi, päästöjen supistaminen mahdollisimman vähäiseksi, kokonaisuudessaan korkeatasoisen ympäristönsuojelun saavuttamiseksi,

9. tässä direktiivissä luodaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä koskevat yleiset puitteet; siinä säädetään tarpeellisista toimista ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi, jotta koko ympäristön suojelussa saavutettaisiin korkea taso; yhtenäisen lähestymistapa ympäristön pilaantumisen vähentämiseen tukee kestävästä kehityksestä periaatteen soveltamista,

<sup>(1)</sup> EYVL N:o C 311, 17.11.1993, s. 6 ja EYVL N:o C 165, 1.7.1995, s. 9

<sup>(2)</sup> EYVL N:o C 195, 18.7.1995, s. 54

<sup>(3)</sup> Euroopan parlamentin lausunto annettu 14 päivänä joulukuuta 1994 (EYVL N:o C 18, 23.1.1995, s. 96), neuvoston yhteinen kanta annettu 27 päivänä marraskuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

<sup>(4)</sup> EYVL N:o C 138, 17.5.1993, s. 1

<sup>(5)</sup> EYVL N:o L 188, 16.7.1984, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48).

<sup>(6)</sup> EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY.

10. tämän direktiivin määräykset eivät rajoita julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristöön kohdistuvien vaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY määräyksiä<sup>(1)</sup>; jos luvan myöntämisessä on otettava huomioon viimeksi mainitun direktiivin soveltamisen seurauksena saatuja tietoja tai päätelmiä, tämä direktiivi ei rajoita direktiivin 85/337/ETY täytäntöönpanoa,
11. jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarpeellisiin toimiin sen varmistamiseksi, että yrittäjä täyttää tiettyjen perusvelvoitteiden yleiset vaatimukset; tätä varten riittää, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat nämä yleisperiaatteet huomioon laatiessaan lupaehtoja,
12. tämän direktiivin mukaisesti annettuja määräyksiä on sovellettava olemassa oleviin laitoksiin joko määrääjän jälkeen tiettyjen määräysten osalta tai heti tämän direktiivin täytäntöönpanopäivästä,
13. jotta saasteongelmiin voitaisiin puuttua entistä tehokkaammin ja kannattavammin, olisi toiminnasta vastaavan yrittäjän otettava huomioon ympäristönäkökohdat; nämä on saatettava toimivaltaisen viranomaisen tietoon, jotta se voi ennen luvan myöntämistä varmistua siitä, että kaikki asianmukaiset ehkäisevät tai ympäristön pilaantumisen vähentämiseen tähtäävät toimenpiteet on otettu huomioon; hyvin erilaisista lupahakemusmenettelyistä voi olla seurauksena, että ympäristönsuojelun ja yleisön tietämyksen taso on erilainen; näin ollen tämän direktiivin mukaisissa lupahakemuksissa on oltava tietty vähimmäismäärä tietoja laitoksesta,
14. korkein taso koko ympäristön suojelussa voidaan saavuttaa, jos toimivaltaisten viranomaisten lupamenettelyt ja -ehdot sovitaan täysin yhteen,
15. toimivaltainen viranomainen myöntää luvan tai muuttaa sitä vain, jos ilman, veden ja maaperän yhtenäistettyjä ympäristönsuojelutoimenpiteitä on suunniteltu,
16. lupaan sisällytetään kaikki lupaehtojen täyttämiseksi tarvittavat toimenpiteet, jotta täten voitaisiin saavuttaa korkea koko ympäristön suojelun taso, ja nämä toimenpiteet voidaan myös määrätä yleisesti pakotaviksi sen rajoittamatta lupamenettelyä,
17. päästön raja-arvojen muuttujien määrittelyn tai vaikutukseltaan vastaavien teknisten toimenpiteiden on perustuttava parhaimpiin käytettävissä oleviin tekniikkoihin, mikä ei kuitenkaan velvoita käyttämään tiettyä tekniikkaa tai teknologiaa, ja siihen, että otetaan huomioon kyseisen laitoksen tekniset piirteet, sen sijainti ja paikalliset ympäristöolot; kaikissa tapauksissa lupaehtoisissa on annettava määräyksiä etäälle tai rajojen yli leviävän tai kaukokantaautuvan saasteen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi, ja niissä on taattava korkea ympäristönsuojelun taso kokonaisuudessaan,
18. jäsenvaltioiden on määritettävä, miten voidaan tarvittaessa ottaa huomioon kyseessä olevan laitoksen tekniset ominaisuudet, sen maantieteellinen sijainti ja paikalliset ympäristöolot,
19. jos jokin ympäristön laatunormi edellyttää tiukempia vaatimuksia kuin ne, jotka voidaan täyttää parhailla käytettävissä olevilla tekniikoilla, luvan myöntämiseen vaaditaan lisäehtoja, tämän rajoittamatta muita toimia, joihin voidaan ryhtyä ympäristön laatunormien noudattamiseksi,
20. koska parhaiden käytettävissä olevien tekniikkojen pitäisi parantua ajan myötä erityisesti tekniikan edistyneen vuoksi, toimivaltaisten viranomaisten on seurattava tätä edistystä tai oltava tietoisia siitä,
21. laitoksiin tehdyt muutokset voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumista; tämän vuoksi kaikista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa ympäristöön, on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle; huomattavaan laitoksen käytössä tapahtuvaan muutokseen on saatava ennakolta tämän direktiivin määräysten mukainen lupa,
22. lupaehtoja on säännöllisesti tarkistettava ja tarvittaessa ajanmukaistettava; tietyin edellytyksin ne tarkistetaan joka tapauksessa,
23. jotta yleisö saisi tietoa laitosten toiminnasta ja niiden mahdollisesta vaikutuksesta ympäristöön ja jotta taattaisiin lupamenettelyn avoimuus koko yhteisössä, on uusia laitoksia koskevia lupahakemuksia tai huomattavia muutoksia, itse lupia, niiden ajanmukaistamista ja niihin liittyviä valvontatietoja koskevien tietojen oltava yleisön saatavilla ennen päätöksen tekoa;
24. luettelon laatimista pääasiallisista päästöistä ja niiden lähteistä voidaan pitää tärkeänä erityisesti siksi, että sen avulla voidaan vertailla yhteisön alueen ympäristöä pilaavia toimintoja ja että komissio laatii sääntelykomitean avustamana tämän luettelon,
25. parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden kehittäminen ja tietojen vaihtaminen niistä yhteisön tasolla voi vähentää yhteisön sisällä ilmeneviä eroja teknologioiden hallinnassa ja edistää yhteisössä käytettä-

<sup>(1)</sup> EYVL N:o L 175, 5.7.1985, s. 40

- vien raja-arvojen ja tekniikkojen maailmanlaajuisista levitystä sekä auttaa jäsenvaltioita panemaan tämä direktiivi täytäntöön tehokkaasti;
26. tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja tehosta on laadittava säännöllisesti selvityksiä,
27. tämä direktiivi koskee laitoksia ja aineita, joiden pilaamisotentiaali ja tästä johtuen rajojen yli ulottuva pilaaminen on merkittävä; rajan toisella puolella olevaa valtiota on kuultava lupahakemuksista, jos uusilla laitoksilla tai tällaisiin laitoksiin tehtävillä olennaisilla muutoksilla voi olla haitallinen ja huomattava vaikutus ympäristöön; näitä ehdotuksia tai huomattavia muutoksia koskevien hakemusten on oltava sen jäsenvaltion kansalaisten saatavilla, johon vaikutus saattaa kohdistua,
28. tiettyjen tässä direktiivissä tarkoitettujen laitostyyppien ja pilaavien aineiden osalta voi olla tarpeen toimia yhteisön tasolla päästöjen raja-arvojen asettamiseksi; neuvosto määrää perustamissopimuksen määräysten mukaisesti nämä päästörajat,
29. tämän direktiivin säännösten soveltaminen ei rajoita työterveyden ja -turvallisuuden alalla annettujen yhteisön säännösten ja määräysten soveltamista,
- atom<sup>(1)</sup> mukaisia radioaktiivisia aineita sekä direktiivien 90/219/ETY<sup>(2)</sup> ja 90/220/ETY<sup>(3)</sup> mukaisia geneettisesti muunnettuja organismeja;
- 2) 'pilaamisella' aineiden, tärinän, lämmön tai melun päästämistä ihmisen toimesta suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään siten, että seuraukset voivat aiheuttaa haittaa ihmisten terveydelle tai ympäristön laadulle tai että ne vahingoittavat aineellista omaisuutta tai heikentävät tai estävät ympäristön virkistyskäyttöä tai ympäristön muuta oikeutettua käyttöä;
- 3) 'laitoksella' kiinteää teknistä kokonaisuutta, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää toimintaa, joka on teknisesti sidoksissa paikalla suoritettuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen;
- 4) 'olemassa olevalla laitoksella' toimivaa laitosta tai olemassa olevan lainsäädännön mukaisesti ennen tämän direktiivin täytäntöönpanopäivää luvan saanutta laitosta tai laitosta, joka on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta täydelliseen lupa-anomukseen liittyvän arvion, sillä edellytyksellä, että kyseinen laitos otetaan käyttöön viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanopäivästä;

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

### 1 artikla

#### Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän direktiivin tarkoituksena on liitteessä I mainitusta toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen. Siinä säädetään yllä tarkoitettua toiminnasta aiheutuvia ilmaan, veteen ja maaperään kulkeutuvia päästöjä ehkäisevistä, tai jos se ei ole mahdollista, päästöjä vähentävistä toimenpiteistä, mukaan lukien jätteitä koskevat toimenpiteet, koko ympäristön suojelun korkean tason saavuttamiseksi, tämän kuitenkin rajoittamatta julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia koskevan direktiivin 85/337/ETY säännösten ja muiden yhteisön asiaa koskevien säännösten soveltamista.

### 2 artikla

#### Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'aineella' kaikkia alkuaineita ja niiden yhdisteitä, lukuun ottamatta direktiivin 80/836/Eur-

- 5) 'päästöllä' laitoksesta yhdestä tai useammasta lähteestä suoraan tai epäsuorasti ilmaan, veteen tai maaperään päästettyjä aineita, tärinää, lämpöä tai melua;
- 6) 'päästön raja-arvolla' tietyillä erityisillä parametreilla ilmaistua päästön määrää, pitoisuutta ja/tai tasoa, jota tietyn ajanjakson tai tiettyjen ajanjaksojen kuluessa ei saa ylittää. Päästöjen raja-arvot voidaan myös määritellä tietyille aineryhmille tai -luokille, erityisesti niille, jotka luetellaan liitteessä III.

<sup>(1)</sup> Perusnormien vahvistamisesta väestön ja työntekijöiden terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta annettujen direktiivien muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1980 annettu neuvoston direktiivin 80/836/Euratom, (EYVL N:o L 246, 17.9.1980, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 84/467/ETY (EYVL N:o L 265, 5.10.1984, s. 4).

<sup>(2)</sup> Geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa 23 päivänä huhtikuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/219/ETY, (EYVL N:o L 117, 8.5.1990, s. 1), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 94/51/EY (EYVL N:o L 297, 18.11.1994, s. 29).

<sup>(3)</sup> Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23 päivänä huhtikuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/220/ETY, (EYVL N:o L 117, 8.5.1990, s. 15), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 94/15/EY (EYVL N:o L 103, 22.4.1994, s. 20).

- Aineiden päästöjen raja-arvoja sovelletaan yleensä päästökohdassa päästöjen tullessa laitoksesta ulos, jolloin mahdollinen laimentuminen ei vaikuta määrittelyyn. Mitä tulee epäsuoriin päästöihin veteen, vedenpuhdistamon vaikutus voidaan ottaa huomioon päästöjen raja-arvoja määritettäessä, edellyttäen että näin taataan koko ympäristön suojelun vastaava taso ja ettei ympäristöön kohdisteta suurempaa epäpuhtausrasitetta, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 76/464/ETY ja sen soveltamiseksi säädetyjen direktiivien noudattamista;
- 7) 'ympäristölaatuunormilla' yhteisön lainsäädännössä eriteltyjä vaatimuksia, jotka tietyn ympäristön tai ympäristön tietyn osan on tiettyinä ajankohtana täytettävä;
- 8) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista tai elintä, jonka vastuulla on jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tästä direktiivistä aiheutuvien tehtävien suorittaminen;
- 9) 'luvalla' yhden tai useamman kirjallisen päätöksen osaa tai kokonaisuutta, jolla myönnetään lupa käyttää laitoksen osaa tai koko laitosta tietyillä ehdoilla, joilla varmistetaan se, että laitos täyttää tämän direktiivin vaatimukset. Lupa voi koskea yhtä tai useampaa laitosta tai laitoksen osaa, jotka sijaitsevat samalla paikalla ja jotka ovat saman käyttäjän käytössä;
- 10) a) 'käytön muutoksella' muutosta laitoksen ominaisuuksissa tai toiminnassa tai laitoksen laajennusta, jolla saattaa olla vaikutuksia ympäristöön;
- b) 'olennaisella muutoksella' käytön muutosta, josta toimivaltaisen viranomaisen mukaan saattaa aiheutua merkittäviä ihmisiin tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia;
- 11) 'parhaalla käytettävissä olevalla tekniikalla' tietyn toiminnan ja siinä käytettävien tapojen tehokkainta ja edistyneintä astetta, jolla voidaan osoittaa olevan sellaiset tekniset ja käytännölliset ominaisuudet, jotka soveltuvat periaatteessa käytännön pohjaksi raja-arvoille, joiden tarkoitus on estää, ja milloin se ei ole mahdollista, vähentää yleisesti päästöjä ja vaikutuksia koko ympäristöön;
- 'tekniikalla' sekä käytettyjä menetelmiä että laitoksen suunnittelua, rakennetta, ylläpitoa, käyttöä sekä tapaa, jolla sen toiminta pysäytetään;
- 'käytettävissä olevalla' menetelmiä, jotka on kehitetty sellaisessa mittakaavassa, että niiden käyttö kyseisellä teollisuuden alalla taloudellisesti ja teknisesti kannattavalla tavalla, kustannukset ja hyöty huomioon ottaen, on mahdollista; näitä keinoja joko voidaan käyttää tai tuottaa kyseisen jäsenvaltion alueella, jos kyseinen käyttäjä voi käyttää niitä kohtuullisin ehdoin;
- 'parhaalla' menetelmää, jolla tehokkaimmin saavutetaan yleisesti korkea taso koko ympäristön suojelussa.
- Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa määritettäessä tulisi ottaa erityisesti huomioon liitteessä IV luetellut osatekijät;
- 12) 'toiminnanharjoittajalla' ketä tahansa fyysistä tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai jolla on hallinnsaan laitos tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin määrätään, kuka tahansa henkilö, jolle on luovutettu merkittävää taloudellista päätäntävaltaa laitoksen teknisen toiminnan suhteen.

### 3 artikla

#### Toiminnanharjoittajan perusvelvollisuuksien yleiset periaatteet

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat varmistua siitä, että laitosta käytetään siten, että

- kaikkiin asiaankuuluviin pilaantumista estäviin toimenpiteisiin on ryhdytty käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa;
- merkittävää pilaantumista ei aiheuteta;
- jätteiden syntymistä vältetään kaatopaikoista 15 päivänä heinäkuuta 1995 annetun direktiivin 75/442/ETY<sup>(1)</sup> mukaisesti; jos jätteitä syntyy, ne käytetään hyödyksi tai, jos uudelleenkäyttö on teknisesti ja taloudellisesti mahdotonta, ne hävitetään siten, että niillä ei ole ympäristövaikutuksia tai vaikutus on mahdollisimman vähäistä;
- energiankäyttö on tehokasta;
- tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään onnettomuuk-sien ehkäisemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi;
- tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään toiminnan lopullisen päättymisen jälkeen, jotta pilaantumisvaara vältettäisiin ja tuotantoalue saatettaisiin tyydyttävään tilaan.

Tämän artiklan noudattamiseksi riittää, että jäsenvaltiot varmistavat, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon tässä artiklassa määritetyt yleiset periaatteet päätteessään luvan myöntämishoidoista.

<sup>(1)</sup> EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 39, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48).

**4 artikla****Luvan myöntäminen uusille laitoksille**

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta uutta laitosta ei käytetä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa, tämän rajoittamatta tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan pääsevien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 24 päivänä marraskuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 88/609/ETY<sup>(1)</sup> esitettyjä poikkeuksia.

**5 artikla****Luvan myöntäminen olemassa oleville laitoksille**

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset valvovat 6 ja 8 artiklan mukaisesti annettujen lupien avulla tai ehtoja asianmukaisesti uudelleen tarkistamalla ja tarpeellisesti ajanmukaistamalla, että olemassa olevia laitoksia käytetään 3, 7, 9, 10 ja 13 artiklan sekä 14 artiklan ensimmäisen ja toisen luetelmakohdan säättämien vaatimusten mukaisesti sekä 15 artiklan 2 kohdassa esitetyllä tavalla viimeistään kahdeksan vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanopäivästä lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden yhteisön erityissäännösten soveltamista.

2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet 1, 2, 11 ja 12 artiklan sekä 14 artiklan kolmannen luetelmakohdan, 15 artiklan 1, 3 ja 4 kohdan, 16 ja 17 artiklan sekä 18 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamiseksi olemassa oleviin laitoksiin tämän direktiivin täytäntöönpanopäivästä alkaen.

**6 artikla****Lupahakemukset**

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaiselle viranomaiselle osoitettu lupahakemus sisältäisi tiedot

- laitoksesta ja sen toiminnasta,
- raaka- ja lisäaineista sekä muista laitoksessa käytetyistä tai tuotetuista aineista tai energiasta,
- laitoksen päästölähteistä,
- laitoksen sijaintipaikan tilasta,
- laitoksen arvioitujen päästöjen laadusta ja määrästä ympäristön eri osissa sekä päästöjen merkittävien ympäristövaikutusten erittelyn,
- teknisistä keinoista tai muista menetelmistä, joilla pyritään estämään laitoksen aiheuttamat päästöt, tai jos se ei ole mahdollista, vähentämään niitä,

<sup>(1)</sup> EYVL N:o L 336, 7.12.1988, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 90/656/ETY (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 59).

- tarvittaessa toimenpiteistä laitoksen jätteiden synnyn ehkäisemiseksi ja jätteiden hyödyntämiseksi,
- muista toimenpiteistä, jotta noudatettaisiin 3 artiklassa tarkoitettuja käyttäjän perusvelvollisuuksien yleisiä periaatteita,
- ympäristöön joutuvien päästöjen valvontatoimenpiteistä.

2. Silloin kun direktiivissä 85/337/ETY<sup>(2)</sup> säädettyjen vaatimusten mukaisesti hankitut tiedot tai neuvoston tietyn teollisen toiminnan suuronnettomuuden vaarasta 24 päivänä kesäkuuta 1982 annetun direktiivin 82/501/ETY mukaisesti laadittu turvallisuuskertomus tai muut mitä tahansa muuta lainsäädäntöä soveltamalla hankitut tiedot mahdollistavat johonkin tämän artiklan säättämiin vaatimuksiin vastaamisen, voidaan nämä tiedot esittää lupahakemuksessa tai ne on liitettävä siihen.

**7 artikla****Yhtenäinen menettely lupien myöntämiseksi**

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta luvan myöntämismenettely ja -ehdot olisivat täysin yhteensovitettuja silloin, kun siihen osallistuu useita toimivaltaisia viranomaisia, jotta voidaan taata tehokas yhtenäinen menettely kaikkien menettelyn osalta toimivaltaisten viranomaisten välillä.

**8 artikla****Päätökset**

Toimivaltainen viranomainen myöntää luvan, jonka ehdot takaavat, että laitos vastaa tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia tai päinvastaisessa tapauksessa kieltäytyy myöntämästä lupaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden jäsenvaltioiden tai yhteisön määräyksistä johtuvien vaatimusten soveltamista.

Kaikkiin myönnettyihin tai muutettuihin lupiin on sisällyttävä tässä direktiivissä tarkoitettujen yksityiskohtaiset määräykset, joilla suojellaan ilmaa, vesiä ja maaperää.

**9 artikla****Luvan myöntämisehdot**

1. Jäsenvaltiot varmistavat, että lupa käsittää kaikki tarvittavat toimenpiteet 3 ja 10 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi, jotta varmistetaan ilman, veden ja maaperän suojele ja saavutetaan näin koko ympäristön suojelelun korkea taso.

2. Kun on kyse uudesta laitoksesta tai merkittävästä muutoksesta, johon sovelletaan direktiivin 85/337/ETY 4 artiklaa, kaikki mainitun direktiivin 5, 6 ja 7 artiklaa

<sup>(2)</sup> EYVL N:o L 230, 5.8.1982, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48).

soveltamalla saadut asiaankuuluvat tiedot tai päätelmät on otettava huomioon lupaa myönnettäessä.

3. Luvan tulee käsittää päästöjen raja-arvot pilaaville aineille, erityisesti liitteessä III luetelluille, joita voidaan päästää kyseisestä laitoksesta merkittäviä määriä suhteessa niiden ominaisuuksiin ja siirtymiseen ympäristön osasta (vesi, ilma, maaperä) toiseen. Tarpeen vaatiessa lupa käsittää asiaankuuluvat maaperän ja pohjaviesien suojelua sekä laitoksen jätehuoltoa koskevat määräykset. Tarvittaessa raja-arvoja voidaan täydentää tai ne voidaan korvata vastaavilla parametreillä ja teknisillä toimenpiteillä.

Liitteen I kohdassa 6.6 tarkoitettujen laitosten osalta tämän kohdan mukaisesti määritetyissä päästöjen raja-arvoissa on otettava huomioon näihin laitosryhmiin soveltuvat käytännön näkökohdat.

4. Päästöjen raja-arvot, vastaavat parametrit ja edellisessä kohdassa tarkoitettujen tekniset toimenpiteet perustuvat parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, ilman määräästä tietyn erityiskeinon tai menetelmän käytöstä siten, että otetaan huomioon kyseisen laitoksen tekniset ominaisuudet, sen maantieteellinen sijainti sekä paikalliset ympäristöolosuhteet, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklan soveltamista. Kaikissa tapauksissa lupaehtot sisältävät määräyksiä epäpuhtauksien kaukokantautumisesta tai valtioiden rajat ylittävän ympäristön pilaantumisen minimoinnista sekä takaavat koko ympäristön korkean suojelun tason.

5. Lupa käsittää asianmukaiset vaatimukset päästövalvonnasta, ja siinä täsmennetään mittausten menetelmät, mitausten tiheys ja niiden arviointimenettely, ja se velvoittaa toimittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle tarvittavat tiedot luvan ehtojen noudattamisen valvomiseksi.

Liitteen I kohdassa 6.6 tarkoitettujen laitosten osalta tässä kohdassa tarkoitetuissa toimenpiteissä voidaan ottaa huomioon kustannukset ja hyödyt.

6. Lupa käsittää laitoksen muuhun kuin tavanomaiseen käyttöön liittyvät toimenpiteet. Tällä tavoin otetaan asiaan kuuluvalla tavalla huomioon laitoksen käynnistys, vuodot, virhetoiminnot, väliaikainen seisautus tai lopullinen toiminnan lakkauttaminen, jos on olemassa vaara, että kyseisillä toimilla on vaikutuksia ympäristöön.

Lupaan voi myös sisältyä tilapäisiä poikkeuksia 4 kohdassa tarkoitettuihin vaatimuksiin, jos toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä kunnostussuunnitelma varmistaa näiden vaatimusten noudattamisen kuuden kuukauden kuluessa ja jos suunnitelman toteuttaminen johtaa pilaantumisen vähentymiseen.

7. Lupa voi käsittää muita tämän direktiivin toteutusta palvelevia erityisehtoja jäsenvaltion tai toimivaltaisen viranomaisen asianmukaiseksi katsomassa määrin.

8. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa eri laitosryhmille omia erityisvelvoitteita yleisesti velvoittavien, lupaehtoihin kuuluvien määräysten muodossa edellyttäen, että taataan yhtenäinen menettely ja vastaava koko ympäristön suojelun korkea taso, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin velvoitteen toteuttamista lupamenettelyä soveltamista.

#### 10 artikla

##### Paras käytettävissä oleva tekniikka ja ympäristölaatu-normit

Jos jokin ympäristölaatu-normi edellyttää ankarampia ehtoja kuin mitä parhaan käytettävissä olevan tekniikan avulla voidaan saavuttaa, lupa edellyttää lisäehtoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita toimenpiteitä, joihin voidaan ryhtyä ympäristölaatu-normien noudattamiseksi.

#### 11 artikla

##### Parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitys

Jäsenvaltiot huolehtivat, että toimivaltainen viranomainen seuraa parhaan käytettävissä olevan tekniikan kehitystä tai että siitä tiedotetaan viranomaiselle.

#### 12 artikla

##### Toiminnanharjoittajien laitoksissa tekemät muutokset

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta toiminnanharjoittaja tiedottaa kaikista laitoksessa suunnitelluista 2 artiklan 10 a alakohdan mukaisista muutoksista toimivaltaisille viranomaisille. Tarpeen vaatiessa toimivaltaiset viranomaiset ajanmukaistavat luvan tai sen ehdot.

2. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jottei mihinkään toiminnanharjoittajan laitoksessa suunnittelemaan 2 artiklan 10 alakohdassa tarkoitettuun olennaiseen muutokseen ryhdytä ilman tämän direktiivin mukaista lupaa. Lupahakemuksen ja toimivaltaisten viranomaisten päätöksen tulee käsittää laitoksen osat sekä 5 artiklassa luetellut seikat, joita muutokset voivat koskea. 3, 6—10 artiklan ja 15 artiklan 1, 2 ja 4 kohdan tätä asiaa koskevia säännöksiä sovelletaan samalla tavalla.

#### 13 artikla

##### Toimivaltaisen viranomaisen suorittama lupachtojen tarkistus ja ajanmukaistaminen

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset tarkastavat säännöllisesti ja ajanmukaistavat tarpeen vaatiessa lupaehtot.

## 2. Tarkastus suoritetaan, jos

- laitoksen aiheuttama pilaantuminen on sen kaltaista, että luvan nojalla voimassa olevat päästöjen raja-arvot olisi arvioitava uudelleen tai uusia päästöjen raja-arvoja olisi lisättävä,
- olennaiset muutokset parhaissa käytettävissä olevissa teknisissä keinoissa mahdollistavat merkittävän vähennyksen päästöihin ilman kohtuuttomia kustannuksia,
- menetelmän käytön tai toiminnan turvallisuus vaatii toisenlaisten keinojen käyttöönottoa,
- uudet lainsäädännölliset toimenpiteet yhteisön tai jäsenvaltion taholta edellyttävät sitä.

## 14 artikla

## Lupaehtojen noudattaminen

Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta

- toiminnanharjoittaja täyttää laitoksessaan lupaehdot,
- toiminnanharjoittaja tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle säännöllisesti laitoksen päästöjen valvonnan tuloksista ja pienimmällä mahdollisella viiveellä kaikista tapahtumista tai onnettomuuksista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia,
- laitosten toiminnanharjoittajat antavat toimivaltaisen viranomaisen edustajille kaiken tarvittavan avun, jotta nämä pystyvät suorittamaan onnistuneesti tarkastukset laitoksessa, ottamaan näytteitä ja keräämään kaiken tehtävänsä suorittamiseen tämän direktiivin mukaisesti tarvittavan tiedon.

## 15 artikla

## Tiedon saannin vapaus ja julkinen osallistuminen lupamenettelyyn

1. Jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, jotta uusien tai oleellisesti muutettavien laitosten lupahakemukset ovat asianmukaisen ajan yleisön saatavilla, jotta se voi ilmaista mielipiteensä ennen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä, sanotun kuitenkin rajoittamatta ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä heinäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY<sup>(1)</sup> soveltamista.

Tämän päätöksen, joka käsittää vähintäänkin jäljennöksen luvasta sekä kaikista aikaisemmista ajanmukaistuksista, on myös oltava julkisesti saatavilla.

2. Edellä 9 artiklassa tarkoitettujen lupaehtojen mukaisesti saatujen, toimivaltaisen viranomaisen hallussa olevien päästöjä koskevien valvontatulosten on oltava julkisesti saatavilla.

3. Komissio julkaisee joka kolmas vuosi jäsenvaltioiden toimittamien aineistojen perusteella luettelon pääasiallisista päästöistä ja niiden aiheuttajista. Komissio päättää muodosta, jossa tiedot toimitetaan, sekä vaadituista tiedoista 19 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Komissio voi saman menettelyn mukaisesti ehdottaa tarvittavia toimenpiteitä, jotka tähtäävät tämän artiklan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen luetteloiden päästöjä koskevien tietojen vertailtavuuteen ja toisiaan täydentävään luonteeseen suhteessa muihin päästöjä käsitteleviin rekistereihin ja lähteisiin.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 90/313/ETY 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa olevien rajoitusten soveltamista.

## 16 artikla

## Tietojen vaihtaminen

1. Tietojen vaihtamiseksi jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet ilmoittaakseen komissiolle joka kolmas vuosi, ja ensimmäisen kerran 18 kuukauden kuluessa tämän direktiivin täytäntöönpanosta, saatavilla olevat tiedot liitteessä I olevista toimintaluokittain sovitusta raja-arvoista sekä tarvittaessa parhaasta käytettävissä olevasta tekniikasta, joista arvot johdetaan erityisesti 9 artiklan säännösten mukaisesti. Myöhempiä ilmoituksia varten kyseisiä tietoja ajanmukaistetaan tämän artiklan 3 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Komissio organisoii tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden ja parhaista käytettävissä olevista teknisistä keinoista, niitä koskevista valvontamääräyksistä ja niiden kehityksestä kiinnostuneen teollisuuden välille. Komissio julkaisee tietojen vaihdon tulokset joka kolmas vuosi.

3. Tämän direktiivin täytäntöönpanoon ja sen tehokkuuteen suhteessa yhteisön muihin ympäristönsuojelukeinoihin liittyvät kertomukset laaditaan direktiivin 91/692/ETY 5 ja 6 artiklan mukaisesti. Ensimmäinen kertomus kattaa kolmen vuoden ajanjakson tämän direktiivin 21 artiklassa tarkoitettua täytäntöönpanopäivästä alkaen. Komissio antaa tämän kertomuksen neuvoston käsittelyyn tarvittaessa ehdotuksin varustettuna.

4. Jäsenvaltiot perustavat tai nimeävät viranomaisen tai viranomaiset, jotka ovat vastuussa tietojen vaihdos-

<sup>(1)</sup> EYVL N:o L 158, 23.6.1990, s. 56

ta 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti, ja ilmoittavat tästä komissiolle.

### 17 artikla

#### Valtioiden rajat ylittävät vaikutukset

1. Kun jäsenvaltio toteaa, että tietyn laitoksen käytöllä saattaa olla kielteisiä ja merkittäviä vaikutuksia toisen jäsenmaan ympäristöön, tai kun jäsenvaltio, joka saattaa voimakkaasti altistua ympäristövaikutuksille, tekee asiaa koskevan kyselyn, se jäsenvaltio, jonka alueella 4 artiklan tai 12 artiklan 2 a kohdan mukainen lupa on anottu, tiedottaa toiselle jäsenvaltiolle 6 artiklan mukaisesti esitetyt tiedot samanaikaisesti kun ne annetaan oman maan kansalaisten saataville. Nämä tiedot ovat pohjana tarvittaville neuvotteluille kahden jäsenvaltion välisissä keskinäisissä suhteissa vastavuoroisuus- ja yhdenvertaisuusperiaatteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot valvovat keskinäisissä suhteissansa, että 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hakemukset annetaan asianmukaiseksi ajaksi yleisesti saataville mahdollisesti altistumisen kohteena olevassa jäsenvaltiossa, jotta tämä valtio voisi ottaa kantaa asiaan ennen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä.

### 18 artikla

#### Päästöjen raja-arvot yhteisössä

1. Komission ehdotuksesta neuvosto vahvistaa perustamissopimuksessa määrätyn menettelyn mukaisesti päästöjen raja-arvot liitteessä I tarkoitetuille laitoslukille ja liitteessä III tarkoitetuille pilaaville aineille, joiden suhteen yhteisöllisten toimien tarve on todettu, erityisesti 16 artiklassa säädetyn tietojen vaihdon perusteella.

2. Yhteisön yhteisten, tätä direktiiviä soveltamalla määriteltävien päästöjen raja-arvojen puuttuessa sovelletaan liitteessä II tarkoitettujen direktiivien mukaisia asianmukaisia ja muiden yhteisön säädösten mukaisia päästöjen raja-arvoja liitteessä I tarkoitettuihin laitoksiin tämän direktiivin mukaisina päästöjen vähimmäisraja-arvoina.

Liitteessä I olevissa 5.1 ja 5.5 kohdassa tarkoitettujen kaatopaikkojen osalta sovellettavat tekniset määräykset vahvistetaan kaatopaikoista annettua neuvoston direktiiviä 96/.../EY<sup>(1)</sup> noudattaen.

### 19 artikla

#### Edellä 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu komiteamenettely

Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

(<sup>1</sup>) Sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyysmukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

### 20 artikla

#### Siirtymävaiheen säännökset

1. Direktiivin 84/360/ETY, direktiivin 76/464/ETY 3 ja 5 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan sekä liitteessä II tarkoitettujen direktiivien lupajärjestelmiin liittyviä asiaankuuluvia säännöksiä sovelletaan olemassa oleviin ja liitteessä I tarkoitetuilla aloilla toimiviin laitoksiin siihen asti, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet tämän direktiivin 5 artiklassa tarkoitettujen tarvittavien toimenpiteiden, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivillä 88/609/ETY säädettyjen poikkeuksien soveltamista.

2. Kohdassa 1 tarkoitettujen direktiivien lupajärjestelmiin liittyviä asiaankuuluvia säännöksiä ei enää sovelleta tämän direktiivin täytäntöönpanopäivänä uusiin, liitteessä I tarkoitetuilla aloilla toimiviin laitoksiin.

3. Direktiivi 84/360/ETY kumotaan 11 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Heti, kun 4, 5 tai 12 artiklassa säädetty toimenpiteet on toteutettu jonkin laitoksen osalta, direktiivin 76/464/ETY 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä poikkeusta ei enää sovelleta tässä direktiivissä tarkoitettuihin laitoksiin.



Neuvosto muuttaa komission ehdotuksesta tarpeen mukaan liitteessä II tarkoitettujen muiden direktiivien asiaankuuluvia säännöksiä niiden mukauttamiseksi tämän direktiivin vaatimuksiin ennen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua direktiiviin 84/360/ETY kumoamispäivää.

#### 21 artikla

#### Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiivin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa pääasialliset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

#### 22 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

#### 23 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

*Neuvoston puolesta*  
*Puheenjohtaja*

## LIITE I

## TEOLLISEN TOIMINNAN 1 ARTIKLASSA TARKOITETUT LUOKAT

1. Tämä direktiivi ei koske laitoksia tai laitosten osia, joita käytetään uusien tuotteiden ja menetelmien tutkimukseen, kehittämiseen tai testaamiseen.
2. Jäljempänä mainitut raja-arvot koskevat yleensä tuotantokapasiteetteja tai tuottoa. Jos sama käyttäjä suorittaa useampaa saman otsakkeen alle lukeutuvaa toimintaa samassa laitoksessa tai samalla paikalla, näiden toimintojen kapasiteetit lasketaan yhteen.

**1. Energia-alan teollisuus**

- 1.1. Polttolaitokset, joiden lämmöntuotto on enemmän kuin 50 MW(\*).
- 1.2. Kaasun- ja öljynjalostamot.
- 1.3. Koksenvalmistuslaitokset.
- 1.4. Kivihiiltä kaasuttavat ja nesteyttävät laitokset.

**2. Metallien tuotanto ja jalostus**

- 2.1. Malmien, mukaan lukien sulfidimalmit, pasutus- ja sintrauslaitokset.
- 2.2. Valurautaa tai terästä tuottavat laitokset (primääri- tai sekundäärisulatus), mukaan lukien jatkuvaan valuun käytettävät laitteet, joiden kapasiteetti ylittää 2,5 tonnia tunnissa.
- 2.3. Laitokset, joissa rautamalmeja jalostetaan:
  - a) kuumavalssaussuomenetelmällä kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia raakaterästä tunnissa;
  - b) takomalla vasaroiden iskutyön ylittäessä 50 kilojoulea vasaraa kohti ja käytetyn lämmöntuoton ylittäessä 20 MW;
  - c) sulalla metallilla suojakäsittelmällä käsittelykapasiteetin ylittäessä 2 tonnia raakaterästä tunnissa.
- 2.4. Rautametallivalimot, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.
- 2.5. Laitokset,
  - a) joissa tuotetaan mineraaliperäisiä muokkaamattomia kirjometalleja, rikasteita tai sekundaarisia raaka-aineita metallurgisilla, kemiallisilla tai elektrolyysimenetelmillä;
  - b) joissa sulatetaan kirjometalleja, käsittäen metalliseokset, mukaan luettuna rekuperaatiotuotteet, (puhdistaminen, sulattovalu) ja joiden sulatuskapasiteetti ylittää 4 tonnia päivässä lyijyn ja kadmiumin osalta tai 20 tonnia päivässä kaikkien muiden metallien osalta.
- 2.6. Metallien ja muovien pintakäsittelylaitokset, joissa käytetään elektrolyyttistä tai kemiallista menetelmää käytettävien käsittelylaitaiden vetoisuuden ollessa enemmän kuin 30 m<sup>3</sup>.

**3. Mineraaliteollisuus**

- 3.1. Laitokset, jotka tuottavat klinkkeriä (sementti) karuselliuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 500 tonnia päivässä, tai kalkkia karuselliuneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä, tai muun tyyppisissä uneissa, joiden tuotantokapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.
- 3.2. Asbestia ja asbestipohjaisia tuotteita valmistavat laitokset.
- 3.3. Lasia valmistavat laitokset, mukaan lukien lasikuituja valmistavat laitokset, joiden sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.

(\*) Direktiivin 88/609/ETY olemassa olevia laitoksia koskevat materiaaliset vaatimukset ovat voimassa 31 päivään joulukuuta vuonna 2003.

- 3.4. Mineraaleja sulattavat laitokset, mukaan lukien mineraalikuituja valmistavat laitokset, joiden sulatuskapasiteetti ylittää 20 tonnia päivässä.
- 3.5. Laitokset, joissa valmistetaan polttamalla keraamisia tuotteita, kuten kattotiiliä, tiiliä, tulenkestäviä rakennuskiviä, laattoja, hiekkakiveä tai posliinia, ja joiden tuotantokapasiteetti ylittää 75 tonnia päivässä ja/tai uunin tilavuus ylittää 4 m<sup>3</sup> ja lastauskapasiteetti 300 kg/m<sup>3</sup>.

#### 4. Kemian teollisuus

Tuotanto tämän kohdan toimintaluokissa tarkoitettussa merkityksessä tarkoittaa teollisessa mittakaavassa tapahtuvaa 4.1—4.6 kohdassa mainittujen aineiden tai aineryhmien kemiallista jalostamista.

- 4.1. Kemialliset laitokset, jotka valmistavat orgaanisen kemian perustuotteita, kuten:
- yksinkertaisia hiilivetyjä (suoraketjuisia tai rengasrakenteisia, tyydyttyneitä tai tyydyttymättömiä, alifaattisia tai aromaattisia),
  - hapettuneita hiilivetyjä, erityisesti alkoholeja, aldehydejä, ketoneita, karboksyylihappoja, estereitä, asetaatteja, eettereitä, peroksiedeja, epoksihartseja,
  - rikin hiilivetyjä,
  - typen hiilivetyjä, erityisesti amiineja, amideja, typpipitoisia yhdisteitä tai nitraatteja, nitriilejä, syanaatteja, isosyanaatteja,
  - fosforihiilivetyjä,
  - halogeenihiilivetyjä,
  - organometallisia johdannaisia,
  - perusmuoveja (polymeerejä, synteettisiä kuituja, selluloosapohjaisia kuituja),
  - synteettisiä kumeja,
  - väriaineita,
  - pinta-aktiivisia aineita.
- 4.2. Kemialliset laitokset, joissa valmistetaan epäorgaanisia kemiallisia perustuotteita, kuten
- kaasuja, kuten ammoniakkaa, klooria tai vetykloridia, fluoria tai vetyfluoridia, hiilen oksideja, rikkiyhdisteitä, typen oksideja, vetyä, rikkidioksidia, karbonyylikloridia;
  - happoja, kuten kromihappoa, vetyfluoridia, fosforihappoa, typpihappoa, kloorihappoa, rikkihappoa, oleiinihappoa, rikkihapokkeita;
  - emäksiä, kuten ammoniumhydroksidia, kaliumhydroksidia, natriumhydroksidia;
  - suoloja, kuten ammoniumkloridia, kaliumklooraattia, kaliumkarbonaattia, natriumkarbonaattia, perboraattia, hopeanitraattia;
  - epämetalleja, metallioksiedeja tai muita epäorgaanisia yhdisteitä, kuten kalsiumkarbidia, piitä, piikarbidia.
- 4.3. Kemialliset laitokset, jotka valmistavat fosforiin, tyypeen tai kaliumiin perustuvia lannoitteita (yksinkertaisia lannoitteita tai yhdisteitä).
- 4.4. Kasvinsuojeluaineiden lähtöaineita ja eliöntorjunta-aineita valmistavat kemialliset laitokset.
- 4.5. Farmaseuttisten valmisteiden lähtöaineita kemiallisella tai biologisella menetelmällä valmistavat laitokset.
- 4.6. Räjähdeitä valmistavat kemialliset laitokset.

#### 5. Jätehuolto

Sanotun kuitenkin rajoittamatta vaarallisia jätteitä koskevien 12 päivänä joulukuuta 1991 annettujen neuvoston direktiivin 75/442/ETY 11 artiklan ja direktiivin 91/689/ETY<sup>(1)</sup> 3 artiklan soveltamista:

<sup>(1)</sup> EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/31/ETY (EYVL N:o L 168, 2.7.1994, s. 28).

- 5.1. Neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia jätteitä hävittävät ja uudelleenkäyttävät laitokset, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 75/442/ETY liitteissä II A ja II B (toiminnot R1, R5, R6, R8 ja R9) ja jäteöljyhuollosta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetulla direktiivillä 75/439/ETY<sup>(1)</sup>, ja joiden kapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä.
  - 5.2. Yhdyskuntajätteiden uusien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 8 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/369/ETY<sup>(2)</sup> ja yhdyskuntajätteiden olemassa olevien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 21 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/429/ETY<sup>(3)</sup> määritellyn kaltaiset yhdyskuntajätteiden polttolaitokset, joiden kapasiteetti ylittää 3 tonnia tunnissa.
  - 5.3. Direktiivin 75/442/ETY liitteen II A otsakkeiden D8, D9 alla määritellyn kaltaiset vaarattomien jätteiden hävityslaitokset, joiden kapasiteetti ylittää 50 tonnia päivässä.
  - 5.4. Kaatopaikkoja koskevan direktiivin 96/.../EY 2 artiklan b kohdassa määritellyn kaltaiset kaatopaikat, joihin tuodaan enemmän kuin 10 tonnia jätettä päivässä tai joiden kokonaiskapasiteetti on enemmän kuin 25 000 tonnia, lukuun ottamatta tämän direktiivin 3 artiklan 3 kohdan a alakohdassa lueteltuja paikkoja sekä inertijätteen kaatopaikkoja.
6. **Muu toiminta**
- 6.1. Teollisuuslaitokset, joissa valmistetaan:
    - a) sellua puusta tai muista raakakuiduista;
    - b) paperia tai pahvia kapasiteetin ylittäessä 20 tonnia päivässä.
  - 6.2. Kuitujen tai tekstiilien esikäsittely- (pesu, valkaisu, merserointi) tai värjäyslaitokset, joiden käsittelykapasiteetti ylittää 10 tonnia päivässä.
  - 6.3. Nahanparkituslaitokset, joiden käsittelykapasiteetti on enemmän kuin 12 tonnia valmiita tuotteita päivässä.
  - 6.4. a) Teurastamot, jotka tuottavat enemmän kuin 50 tonnia ruhoja päivässä,
    - b) Sellaisten elintarvikkeiden käsittely ja jalostus, jotka valmistetaan
      - eläinperäisistä raaka-aineista (paitsi maidosta), valmiiden tuotteiden tuotannon ylittäessä 75 t/päivä,
      - kasvipärisistä raaka-aineista, valmiiden tuotteiden tuotannon ollessa enemmän kuin 300 t/päivä (neljännesvuosittain laskettavan keskiarvon perusteella).
    - c) Maidon käsittely ja jalostus vastaanotetun maidon määrän ylittäessä 200 t/päivä (vuosittain laskettavan keskiarvon perusteella).
  - 6.5. Ruhoja ja eläinperäistä jätettä hävittävät ja jälleenkäyttävät laitokset, joiden käsittelykapasiteetti ylittää 10 t/päivä.
  - 6.6. Siipikarjan tai sikojen tehokasvatuslaitokset, joissa on enemmän kuin
    - a) 40 000 siipikarjapaikkaa
    - b) 2 000 paikkaa tuotantosioille (yli 30 kg:n painoisille) tai
    - c) 750 emakkopaikkaa.
  - 6.7. Aineiden, esineiden ja tuotteiden pintakäsittelylaitokset, erityisesti kiillotusta, painatusta, pinnoittamista, tahrannoitusta, vesikyllästystä, liimausta, maalausta, puhdistamista tai kyllästystä suorittavat laitokset, joissa käytetään orgaanisia liuottimia liuottimen kulutuskapasiteetin ylittäessä 150 kg tunnissa tai 200 t vuodessa.
  - 6.8. Hiiliä (kovaa hiiltä) tai elektrografiittia polttamalla tai mekaanisesti valmistavat laitokset.

<sup>(1)</sup> EYVL N:o L 194, 25.7.1975, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/692/ETY (EYVL N:o L 377, 31.12.1991, s. 48).

<sup>(2)</sup> EYVL N:o L 163, 14.6.1989, s. 32

<sup>(3)</sup> EYVL N:o L 203, 15.7.1989, s. 50

## LIITE II

LUETTELO 18 ARTIKLAN 2 KOHDASSA JA 20 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA  
DIREKTIIVEISTÄ

1. Direktiivi 87/217/ETY asbestin aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä ja vähentämisestä.
2. Direktiivi 82/176/ETY kloorialkalelektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatuavoitteista.
3. Direktiivi 83/513/ETY kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatuavoitteista.
4. Direktiivi 84/156/ETY muiden alojen kuin kloorialkalelektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatuavoitteista.
5. Direktiivi 84/491/ETY heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatuavoitteista.
6. Direktiivi 86/280/ETY direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatuavoitteista, sellaisena kuin se on muutettuna direktiiveillä 88/347/ETY ja 90/415/ETY, jotka muuttavat direktiivin 86/280/ETY liitettä II.
7. Direktiivi 89/369/ETY yhdyskuntajätteiden uusien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä.
8. Direktiivi 89/429/ETY yhdyskuntajätteiden olemassa olevien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä.
9. Direktiivi 94/67/ETY vaarallisten jätteiden polttamisesta.
10. Direktiivi 92/112/ETY menettelytavoista titaanidioksiditeollisuuden jätteiden aiheuttaman pilaantumisen vähentämistä ja mahdollista poistamista koskevien ohjelmien yhdenmukaistamisesta.
11. Direktiivi 88/609/ETY tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan pääsevien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/66/EY.
12. Direktiivi 76/464/ETY tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta.
13. Direktiivi 75/442/ETY jätteistä, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY.
14. Direktiivi 75/439/ETY jäteöljyhuollosta.
15. Direktiivi 78/319/ETY myrkyllisistä ja vaarallisista jätteistä.
16. Direktiivi 91/689/ETY vaarallisista jätteistä.
17. Direktiivi 96/.../EY kaatopaikoista.

## LIITE III

## LUETTELO TÄRKEIMMISTÄ PILAAVISTA AINEISTA, JOTKA ON OTETTAVA HUOMIOON, JOS NE LIITTYVÄT PÄÄSTÖJEN RAJA-ARVOJEN MÄÄRITYKSEEN

## ILMA

1. Rikin oksidit ja muut rikkiyhdisteet
2. Typen oksidit ja muut typpiyhdisteet
3. Hiilimonoksidi
4. Helposti haihtuvat orgaaniset yhdisteet
5. Metallit ja niiden yhdisteet
6. Pölyt
7. Asbesti (suspendoituneet hiukkaset, kuidut)
8. Kloori ja sen yhdisteet
9. Fluori ja sen yhdisteet
10. Arsenikki ja sen yhdisteet
11. Syaaniyhdisteet
12. Aineet ja valmisteet, joilla osoitetaan olevan ilman välityksellä karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia
13. Polyklooratut dibentsodioksiinit ja polyklooratut dibentsofuraanit.

## VESI

1. Organohalogeniyhdisteet ja aineet, jotka vesiympäristössä voivat muodostaa sellaisia yhdisteitä.
2. Organofosforiyhdisteet.
3. Orgaaniset tinayhdisteet.
4. Aineet ja valmisteet, joilla osoitetaan olevan karsinogeenisia, mutageenisia tai lisääntymiseen vaikuttavia ominaisuuksia vesiympäristössä tai sen välityksellä.
5. Pysyvät hiilivedyt ja pysyvät ja biokertyvät myrkylliset orgaaniset aineet.
6. Syaaniyhdisteet.
7. Metallit ja niiden yhdisteet.
8. Arsenikki ja sen yhdisteet.
9. Biosidit ja kasvinsuojeluaineet.
10. Suspendoituneet aineet.
11. Rehevoittymistä aiheuttavat aineet (erityisesti nitraatit ja fosfaatit).
12. Happitasapainoon epäedullisesti vaikuttavat aineet (jotka ovat mitattavissa parametreilla, kuten BHK, KHK).

## LIITE IV

Seikkoja, jotka tulee ottaa huomioon yleisesti tai yksittäistapauksissa 2 artiklan 11 alakohdassa määritellyistä parhaista käytettävissä olevista teknisistä keinoista päätettäessä, kun otetaan huomioon toimenpiteestä mahdollisesti aiheutuvat kustannukset ja edut sekä turvallisuuskohdat ja pilaantumisen ehkäisy:

1. vähän jätteitä tuottavien teknisten keinojen käyttö;
2. mahdollisimman vaarattomien aineiden käyttö;
3. prosessissa käytettyjen ja tuotettujen aineiden ja tarvittaessa jätteiden talteenotto- ja kierrätyskeinojen kehittäminen;
4. vertailukelpoiset menetelmät, laitteet ja käyttötavat, joita on kokeiltu menestyksekkäästi teollisessa mittakaavassa;
5. tekniikan kehitys ja tieteellisen tiedon kasvu;
6. kyseessä olevien päästöjen luonne, vaikutukset ja laajuus;
7. uusien tai olemassa olevien laitosten käyttöönottopäivä;
8. parhaan käytettävissä olevan teknisen keinon käyttöönottoon vaadittava aika;
9. raaka-aineiden (vesi mukaan luettuna) kulutus ja ominaisuudet sekä energiankäytön tehokkuus;
10. päästöjen kokonaisvaikutuksen ja ympäristöriskien ehkäisyn ja minimoimisen tarve;
11. onnettomuuksien ehkäisyn ja niiden ympäristöseurausten minimoimisen tarve;
12. komission 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkaisemat tiedot tai kansainvälisten järjestöjen julkaisemat tiedot.

## NEUVOSTON PERUSTELUT

## I. JOHDANTO

1. Komissio esitti 30 päivänä syyskuuta 1993<sup>(1)</sup> neuvostolle EY:n perustamissopimuksen 130 s artiklan 1 kohtaan perustuvan ehdotuksen direktiiviksi ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi.
2. Euroopan parlamentti antoi asiasta lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 14 päivänä joulukuuta 1994<sup>(2)</sup> sekä talous- ja sosiaalikomitea oman lausuntonsa 27 päivänä huhtikuuta 1994<sup>(3)</sup>.
3. Näiden lausuntojen johdosta komissio toimitti 16 päivänä toukokuuta 1995 neuvostolle muutetun ehdotuksensa<sup>(4)</sup>.
4. Neuvosto pääsi asiasta yksimielisyyteen 22 päivänä kesäkuuta 1995 ja vahvisti 27 päivänä marraskuuta 1995 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti.

## II. TAVOITE

Direktiivisuunnitelman tarkoituksena on sen liitteessä I esitetyn teollisen toiminnan aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen, ja sillä pyritään saavuttamaan korkea koko ympäristön suojelun taso luomalla kyseeseen tulevia laitoksia koskeva lupamenettely, jossa ympäristön eri osia (ilmaa, vettä, maaperää) käsitellään yhtenäisellä tavalla.

## III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

## A. Yleisiä huomautuksia

Kun on kyse direktiivistä, jossa ensi kertaa säädetään yhtenäistetyistä toimenpiteistä lupamenettelyssä, joka koskee niin erityyppisiä teollisuuslaitoksia kuin säädöksen 1 artiklassa tarkoitetaan ja jotka esitetään liitteessä I, neuvosto on katsonut, että oli tarpeellista saavuttaa mahdollisimman korkea koko ympäristön suojelun taso. Se on siten ottaen huomioon oikeudellisen perustan katsonut tarkoituksenmukaiseksi edellyttää, että tätä lupamenettelyä varten vaaditaan vähimmäismäärä tietoja joustavien arviointiperusteiden mukaisesti tapauksesta riippuen. Se on ottanut käyttöön järjestelyitä, joilla saadaan yhteisössä pitkällä tähtäimellä vähitellen aikaan tasapaino teknologian tasolla: tarkoituksena on vahvistaa yhteisön tasolla päästöjen raja-arvoja perustamissopimuksessa määrättyjä menettelyjä noudattaen ja, jos on todettu siihen olevan tarvetta, lähtemällä yhteisestä parhaan käytettävissä olevan tekniikan määritelmästä ja ottamalla erityisesti mukaan säännökset tietojen vaihtamisesta parhaasta käytettävissä olevasta tekniikasta sekä edustavista päästöjen raja-arvoista samoin kuin pääasiallisia päästöjä ja niiden lähteitä koskevan luettelon julkaisemisesta.

Direktiiviehdotuksen tarkoituksena on saada aikaan yhtenäistettyjä toimenpiteitä jättämällä täytäntöönpanokeinot, kuten toimivaltaisia viranomaisia koskevan järjestelyn, niiden päätösten lukumäärän, jotka muodostavat yhtenäistetyn luvan, sekä periaatteissa päästöjen raja-arvojen vahvistamisen jäsenvaltioiden päätettäväksi.

Neuvosto on nämä perustelut huomioon ottamalla voinut joko osittain tai olennaisilta osiltaan ja joissain tapauksissa toisaalla direktiivissä hyväksyä sellaisinaan ne Euroopan parlamentin tekemät tarkistukset, jotka

<sup>(1)</sup> EYVL N:o C 311, 17.11.1993

<sup>(2)</sup> EYVL N:o C 18, 23.1.1995

<sup>(3)</sup> EYVL N:o C 195, 18.7.1995

<sup>(4)</sup> EYVL N:o C 165, 1.7.1995



- komissio on muutetussa ehdotuksessaan hyväksynyt, lukuun ottamatta tarkistuksia 15, 26, 27, 35, 36, 40, 41, 43, 47, 54 ja 55,
- komissio on hylännyt muutetussa ehdotuksessaan: tarkistukset 4, 5, 11, 13, 14, 18, 23, 24, 30, 31, 37, 45, 46.

## B. Erityisiä huomautuksia

(Jotta kyseisten kahden tekstin samanaikaista lukemista helpotettaisiin, viitataan jäljempänä olevissa otsakkeissa muutettuun ehdotukseen (lihavoiduin kirjaimin) ja niitä seuraavissa huomautuksissa yhteiseen kantaan (tavallisin kirjaimin).)

Neuvosto on lisännyt komission muutettuun ehdotukseen seuraavat komission hyväksymät muutokset.

### 1 artikla

1 artikla koskee direktiivin yleistä tarkoitusta ja sen soveltamisalaa. Tässä direktiivissä suositeltujen yhtenäistettyjen toimenpiteiden korostamiseksi on tavoitteeseen sisällytetty myös ajatus pilaantumisen yhtenäisestä ehkäisemisestä ja vähentämisestä. Tämän lisäksi siinä nimenomaisesti mainitaan jätteitä koskevat toimenpiteet. Soveltamisala rajoittuu parlamentin vaatimalla tavalla (tarkistus 7) liitteessä I tarkoitettuihin laitoksiin.

### 2 artikla

”Aineen” määritelmä (2 artiklan 1 kohta) koskee nyt myös ”valmisteita”, sikäli kuin siinä on viitattu alkuaineiden yhdisteisiin; lopputuotteita ei ole enää suljettu pois (tarkistus 8) toisin kuin radioaktiiviset aineet ja geneettisesti muunnetut organismit, jos ne ovat direktiivien 90/836/Euratom sekä 90/219/ETY ja 90/220/ETY mukaisia. ”Pilaimisen” ja ”päästön” määritelmiin on otettu mukaan myös ”tärinä” (tarkistukset 9 ja 10), ja aikaisempien alakohtien a ja b yhdistämiseksi viimeksi mainitussa määritelmässä otetaan huomioon myös ”suorat tai epäsuorat” päästöt. Teknisistä syistä neuvosto ei ole ottanut mukaan ”valoa” koskevaa mainintaa.

Tarkistus 11 on otettu mukaan ”luvan” määritelmään (2 artiklan 9 kohta), jonka mukaan lupa voi koskea yhtä tai useampaa samalla paikalla sijaitsevaa laitosta tai laitoksen osaa.

Tarkistuksen 12 osalta neuvosto on katsonut, että oli tarkoituksenmukaisempaa muotoilla alkuperäisen ehdotuksen ”olennaisen muutoksen” määritelmä uudelleen siten, että toimivaltaisille viranomaisille on tiedotettava jokaisesta ”käytön muutoksesta” (2 artiklan 10 kohdan a alakohta), jolla saattaa olla vaikutuksia ympäristöön (vrt. 12 artikla). Näiden tulee arvioida, onko kyse ”olennaisesta muutoksesta” (b alakohta), joka johtaa täysimittaiseen lupamenettelyyn, mikäli muutos vaikuttaa olennaisella tavalla haitallisesti ympäristöön (vrt. 12 artiklan 2 kohta). Neuvosto on katsonut tarpeelliseksi tarkentaa näitä määritelmiä tämäsuurtaisesti, jotta voidaan varmistaa, että tietyt, jo olemassa olevat laitokset, joilla ei vielä ole lupaa, voitaisiin ainakin ”olennaista muutosta” koskevan säännöksen soveltamisella saattaa direktiivin säännösten mukaisiksi.

Neuvosto on hyväksynyt tarkistukset 13 ja 14, jotka koskevat ”parhaan käytettävissä olevan tekniikan” määritelmää (2 artiklan 11 kohta). Tarkistuksen 13 alkuosa on 9 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ja jälkiosa liitteessä IV olevassa 4 kohdassa. Tarkistus 14 on sisällytetty sellaisenaan ”parhaan” alamääritelmään; kyseinen käsite (kustannukset ja edut) on kuitenkin siirretty liitteen IV johdantoon sekä ”käytettävissä olevan” alamääritelmään, jossa tarkastellaan käsitettä ”taloudellisesti kannattava”.

Neuvosto ei ole hyväksynyt tarkistusta 15. Se on kuitenkin osaksi mukana toisaalla direktiivissä: 4 artiklassa, liitteen I kohdassa 1.1., 5 artiklan 1 kohdan lopussa ja 8 artiklan ensimmäisessä alakohdassa. Olemassa olevan laitoksen määritelmää on kuitenkin katsottu tarpeelliseksi laajentaa koskemaan myös sellaista laitosta, jonka osalta on tehty täydellinen hakemus, edellyttäen kuitenkin, että kyseinen laitos otetaan käyttöön viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanopäivästä.

#### **2 a artikla (uusi)**

Neuvosto on olennaisilta osiltaan ottanut tarkistuksen 2 ja 16 sisällön 3 artiklaan (ja vastaavasti johdanto-osan 11 kohtaan) ja 5 artiklan 1 kohtaan, sekä tarkistuksessa 16 olevan 3 kappaleen osalta 12 artiklan 2 kohtaan.

Tässä artiklassa on osittain otettu huomioon tarkistuksen 20 sisältö ja sen d alakohdassa on lisäksi hyväksytty osa tarkistuksesta 7.

#### **4 artikla**

Neuvosto on muotoillut 5 artiklan uudelleen sen selkeyttämiseksi. Se on tehnyt selvän eron välitöntä (2 kohta) ja myöhemmin tapahtuvaa (1 kohta) soveltamista koskevien säännösten kesken. Se on myös lykännyt olemassa oleville laitoksille asetettua velvollisuutta noudattaa asiaankuuluvaa menettelyä koskevia säännöksiä kahdeksan vuoden päähän direktiivin täytäntöönpanosta.

Direktiivin valinnaisen luonteen huomioon ottaen neuvosto ei ole ottanut käyttöön taloudellista välinettä olemassa olevien laitoksien toiminnanharjoittajien kannustamiseksi mukautumaan nopeammin sen säännöksiin (tarkistus 17).

#### **5 artikla**

Neuvosto on 6 artiklan 1 kohdan viidennessä luetelmakohdassa noudattanut olennaisilta osiltaan Euroopan parlamentin tarkistusta 18; se on kuitenkin pitänyt täsmällisempää "erittelyn" käsitettä parempana kuin "arviointia".

Se on lisäksi katsonut tarpeelliseksi, että hakemus käsittää myös kuvauksen laitoksen sijaintipaikan tilasta samoin kuin toimenpiteistä 3 artiklassa tarkoitettujen käyttäjän perusvelvollisuuksien noudattamiseksi; tämän lisäksi se on jätteen osalta ottanut mukaan tärkeän, niiden synnyn ehkäisemistä koskevan näkökohdan. Vaikka onnettomuuksien ehkäisemis- ja rajoittamiskeinoja koskeva kuvaus on poistettu hakemukselle asetettavista vaatimuksista, se on toisaalta otettu mukaan liitteeseen IV (kohta 11), jotta toiminnanharjoittaja ottaisi parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa määritellesään huomioon nämä seikat.

#### **6 artikla**

Neuvosto on katsonut, että tässä artiklassa (7 artikla) tulisi korostaa tässä direktiivissä painotettuja yhtenäistettyjä toimenpiteitä samalla tavoin kuin 1 artiklassa. Se on tässä tärkeässä artiklassa myös korostanut, että on syytä kiinnittää yhtä paljon huomiota menettelyn yhteensovittamiseen kuin lupaehtoihin silloin, kun menettelyyn osallistuu useita toimivaltaisia viranomaisia.

#### **8 artikla**

Tarkistuksen 23 alkuosa on mukana luvan myöntämisehtoja koskevan 9 artiklan 1 kohdassa siten, että siinä viitataan 3 artiklaan (toiminnanharjoittajan velvollisuudet) ja 10 artiklaan (parhaat käytettävissä olevat tekniset keinot ja ympäristölaatumormit). Viittausta 5 artiklaan ei ole säilytetty, koska tämä sisältää ristiviittauksen 3, 9 ja 10 artiklaan.

Koska neuvosto katsoo, että direktiivissä tulisi korostaa enemmän sen suhdetta direktiiviin 85/337/ETY, se on lisännyt 2 kohdan, jotta lupaa myönnettäessä otettaisiin tämä seikka paremmin huomioon.

Tarkistus 24 on mukana kolmannessa kohdassa siten, että lupa käsittää pakollisena ("tulee sisältää") päästöjen raja-arvot. Neuvosto on myös tehnyt lisäyksen, jonka mukaan lupa käsittää tarpeen vaatiessa määräyksiä pohjavesien suojelusta sekä laitoksen jätehuollosta.

Parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa (vrt. 16 artikla) koskevan tietojen vaihtamisen huomioon ottamista tarkoittava, muutetun ehdotuksen aiemman 2 kohdan viimeinen virke on siirretty liitteessä IV olevaan 12 kohtaan.

Sikäli kuin paras käytettävissä oleva tekniikka määritellään toimialoittein, kun taas "lupaehdor" määrätään laitoksittain, neuvoston kanta on, että ehdoissa tulisi voida ottaa huomioon tietyt erityiset arviointiperusteet, kuten maantieteellinen sijainti ja paikalliset ympäristöolosuhteet. Tämän johdosta on harkittu tarkoituksenmukaisemmaksi ottaa ne ennakolta huomioon yksittäisen luvan perusteluissa kuin sijoittaa ne liitteessä IV mainittujen, huomioon otettavien seikkojen joukkoon. Joka tapauksessa näiden perusteiden arviointi on suoritettava yhdessä niiden perusteiden kanssa, joilla tulee taata niin epäpuhtauksien kaukokantautumisen tai valtioiden rajat ylittävän ympäristön pilaantumisen minimointi kuin koko ympäristön suojelun korkea taso. Lisäksi johdanto-osan 18 kohdassa ilmaistaan selkeästi, että jäsenvaltiot määrittelevät, kuinka kyseiset seikat on otettava huomioon.

Tämän johdosta myös osa tarkistuksesta 23 sisältyy 4 kohtaan, sikäli että uudessa lupahakemuksessa on otettava asianmukaisesti huomioon paikalliset ympäristöolosuhteet, mikäli se koskee laitosta, joka sijaitsee sellaisella alueella, jolle on keskittynyt huomattavasti teollista toimintaa.

Sen sijaan, että toiminnan lopullista päättymistä koskeva säännös poistettaisiin kokonaan (komission ehdotuksen 4 kohta) (ks. tarkistus 26), neuvosto on pitänyt hyödyllisenä säilyttää sen sisältämä ajatus vähemmän tiukassa muodossa 6 kohdassa, jotta luvassa voitaisiin sopivalla tavalla ottaa tämä seikka huomioon.

Tarkistuksella 27 lisätty "käyttöönoton" käsite sisältyy jo "käynnistämiseen". On pidetty tärkeänä ottaa huomioon myös poikkeavat tilanteet, kuten väliaikaiset seisaukset ja vuodot.

Neuvosto on lisäksi säätänyt mahdollisuudesta soveltaa tarkoin määritellyissä rajoissa tilapäisiä poikkeuksia tavanomaisista käyttöehdoista (6 kohta) ja antanut jäsenvaltioille mahdollisuuden vahvistaa eri laitosryhmiä varten yleisesti velvoittavia määräyksiä pitämällä kuitenkin kiinni velvoitteesta soveltaa niihin lupamenettelyä (8 kohta).

#### 9 artikla

Neuvosto, kuten Euroopan parlamenttikan, ei ole voinut antaa täyttä tukeaan yhtenäisille "päästöjen raja-arvoja / ympäristölaatuunormeja" koskeville toimille, joita komissio on suositellut, ja jotka eräältä osaltaan tarkoittaisivat, että sallittaisiin jättää soveltamatta parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, mikäli paikallinen ympäristön tila on erityisen tyydyttävä. Neuvosto on säilyttänyt melkein kokonaan tarkistuksen 30 kolmannen kohdan, jonka ensimmäinen virke sisältyy 9 artiklan 4 kohtaan ja jonka toinen virke muodostaa muiden toimenpiteiden ohella nykyisen 10 artiklan.

#### 11 artikla

Neuvosto on muotoillut 12 artiklan uudelleen yhdenmukaisesti 2 artiklan 10 alakohdan määritelmien sisältämien ajatusten kanssa. Sen toisessa kohdassa korostetaan sitä, että jokainen olennainen muutos johtaa "raskaan" lupamenettelyn käyttöön. Siinä mainitaan nyt myös ne artikkelit, joita on syytä noudattaa.

#### 14 artikla

Neuvosto on muotoillut uudelleen 15 artiklan säilyttämällä kuitenkin sen säännökset sisältönsä osalta. Koska täydellinen hakemus käsittää tarpeen vaatiessa direktiivissä 85/337/ETY säädetyt tiedot (selvitykset vaikutuksista) (vrt. 6 artiklan 2 kohta), tarkistus 35 on otettu asiallisesti huomioon (15 artiklan 1 kohta).

Neuvosto ei ole hyväksynyt muutetussa ehdotuksessa olevaa tarkistusta 36 sillä perusteella, että direktiivin 90/313/ETY 5 artiklassa on jo säädetty mahdollisuudesta tehdä tietojen antaminen maksulliseksi.

Neuvosto on Euroopan parlamentin tavoin pitänyt tarpeellisena, että saadaan käytettäväksi päästöjä koskeva luettelo, ja on siksi hyväksynyt tarkistuksen 31. Komissio julkaisee jäsenmaiden toimittamien tietojen perusteella joka kolmas vuosi tiedot pääasiallisista päästöistä ja niiden aiheuttajista. Komissiota avustaa III a menettelyn mukainen komitea, josta on säädetty 19 artiklassa. Johdanto-osan 24 kohdassa esitetään perustelut näille säännöksille, ja se kuvastaa siten tarkistuksen 4 taustalla olevaa ajatusta.

#### 15 artikla

Neuvosto on avoimuuteen pyrkien antanut komission tehtäväksi julkaista tietojen vaihtamisen tulokset joka kolmas vuosi (16 artiklan 2 kohta). Jotta neuvosto voisi ottaa huomioon tätä direktiiviä täytäntöön pantaessa ilmenneet seikat, se on lisäksi antanut komission tehtäväksi varustaa tarvittaessa asianmukaisin ehdotuksin ensimmäiseltä kolmen vuoden jaksolta annettava toimeenpanoa koskeva kertomus.

#### 16 artikla

Neuvosto on selventänyt valtioiden rajat ylittäviä vaikutuksia koskevan 17 artiklan sanamuotoa ja tuonut paremmin esiin kansalaisten mahdollisuudet saada tietoa.

#### 17 artikla

Neuvosto ei ole säilyttänyt säännöstä, jonka mukaan komissio voisi kuulemismenettelyä käyttämällä muuttaa direktiivin soveltamisalaa (1 artikla yhdessä liitteiden I ja III kanssa).

Sen sijaan neuvosto on sen periaatteen mukaisesti, että jäsenvaltioiden on ensi sijassa vahvistettava päästöjen raja-arvot, voinut yhtyä parlamentin tarkistuksessaan 37 esittämään näkökantaan, jonka mukaan vahvistetaan yhteisön päästöjen raja-arvot perustamissopimuksessa määrättyjä menettelyjä noudattaen, kuitenkin sillä ehdolla, että tällainen tarve toimille on voitu osoittaa erityisesti 16 artiklassa säädetyn tietojenvaihdon perusteella. Neuvosto on sen vuoksi muuttanut 18 artiklaa ja on lisännyt johdanto-osaan 28 kohdan tarkistuksen 5 sisällön perusteella.

Neuvosto on lisäksi katsonut tarpeelliseksi tarkentaa, että muissa yhteisön säädöksissä vahvistettuja yhteisön päästörajoja on pidettävä tässä direktiivissä tarkoitettuina vähimmäisraja-arvoina.

#### 18 artikla

Neuvosto ei ole hyväksynyt 18 artiklaa sellaisena kuin se on muotoiltu uudelleen sen jälkeen kun tarkistus 40 on lisätty muutettuun ehdotukseen. Se on katsonut, että artiklan ensimmäistä kohtaa itse asiassa jo sovelletaan siltä osin kuin se vastaa sisällöltään perustamissopimuksen 130 t artiklaa; direktiivisuunnitelman oikeudellisen perustan valossa jäsenvaltiot voivat vapaasti lisätä sen toiseen alakohtaan vaihtoehtoja, jos ne ovat perustamissopimuksen mukaisia. Kolmas alakohta sisälsi vastaavan säännöksen kuin direktiivi 83/189/ETY, joka pysyy täysin voimassa ja jonka perusajatus on otettu mukaan yhteisen kannan 18 artiklaan.

#### 19 artikla

Neuvosto on halunnut selventää siirtymävaiheen säännöksiä. Se on johdonmukaisuuden vuoksi erityisesti tarkentanut suurem määrään liitteessä I tarkoitettuja laitoksia sovellettavien direktiivien ja tämän direktiivisuunnitelman säännösten toisiinsa sovittamista nyt ja tulevaisuudessa. Tässä tarkoituksessa se on laajentanut liitettä II, joka sisältää ne direktiivit, joiden eräitä säännöksiä tulee muuttaa viimeistään yhdentoista vuoden kuluttua direktiivin voimaantulopäivästä.

#### Liite I

Neuvosto on ottanut liitteeseen I johdantokappaleen, jossa toisaalta suljetaan soveltamisalan ulkopuolelle tutkimus- ja kehittämislaitokset ja toisaalta tarkennetaan vahvis-

tettuja raja-arvoja. Siinä on tämän ohella otettu käyttöön tai mukautettu raja-arvoja sen mukaan, mikä on arvioinnin kohteena oleva laitos.

Neuvosto on myös laajentanut liitettä I lukuisilla luokilla ja otsakkeilla (esim. 2.1., 2.3., 2.6., 4., 5.1., 5.4., 6.4., 6.6., 6.8.). Kohtaa 6.6. silmällä pitäen neuvosto on ottanut 9 artiklan 4 ja 5 kohtiin erityisiä soveltamissäännöksiä.

Neuvosto on ottanut huomioon myös tarkistukset 44, 45 ja 46 5.1. kohdassa sekä tarkistuksen 49 2.6. kohdassa.

Neuvosto ei sen sijaan ole voinut yhtyä Euroopan parlamentin tarkistukseen 41, koska sen mielestä ydinenergialaitokset kuuluvat Euratomin perustamissopimuksen alaan. Neuvosto ei myöskään ole voinut säilyttää tarkistusta 43 ja 47.

### Liite III

Neuvosto on päätenyt ohjeelliseen luetteloon niistä tärkeimmistä pilaavista aineista, jotka on otettava huomioon määriteltäessä päästöjen raja-arvoja. Se on järjestänyt uudelleen ja laajentanut komission alkujaan laatimaa luetteloa; se on erityisesti lisännyt luettelon ilmaa koskevaan osioon kaikki metallit ja niiden yhdisteet, polyklooratut dibentsodioksiinit ja polyklooratut dibentsofuraanit sekä vettä koskevaan osioon biosidien ja kasvinsuojeluaineiden lisäksi (tarkistus 53) kaikki metallit, pysyvät ja biokertyvät myrkylliset orgaaniset aineet, kaikki syaaniyhdisteet, arsenikit samoin kuin happitasapainoon epäedullisesti vaikuttavat aineet.

Neuvosto ei ole teknisistä syistä voinut ottaa huomioon tarkistuksia 54 ja 55.

### Liite IV

Neuvosto on katsonut, että sen on 2 artiklan 6 ja 11 kohtaa koskevien huomautusten lisäksi otettava mukaan muita arviointiperusteita, kuten mahdollisimman vaarattomien aineiden käytön (kohta 2), jätteiden talteenotto- ja kierrätyskeinojen kehittämisen (kohta 3) ja laitosten käyttöönottopäivän (kohta 7). Kohta 9 on muotoiltu uudelleen siten, että siinä otetaan huomioon tarkistuksen 7 toinen osa (raaka-aineiden kulutus sekä energiankäytön tehokkuus).

Neuvoston 29 päivänä tammikuuta 1996 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 10/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o .../96 antamiseksi kehitysmaissa toteutettavista kunnostamis- ja jälleenrakennustoimista

(96/C 87/03)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen<sup>(1)</sup>,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä<sup>(2)</sup>,

sekä katsoo, että

kehitysmaissa tehtävää kunnostamista koskevasta erityisestä tukiohjelmasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle 12 päivänä toukokuuta 1993 antamassaan tiedonannossa komissio toi esille kunnostamiseen ja jälleenrakentamiseen tarvittavan avuntarpeen suuruuden ja erityispiirteet niissä kehitysmaissa, jotka ovat vakavasti vaurioituneet sota-aikojen, kansalaislevottomuuksien tai luonnononnettomuuksien vuoksi,

neuvoston (kehitys) 2 päivänä joulukuuta 1993 antamissa päätelmissä kunnostamista koskevasta avusta määritellään tällaisen avun päätavoitteet, edellytykset ja arviointiperusteet sekä painotetaan, että avun suunnittelu ja toteutus on syytä tehdä tiiviissä yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden kesken,

Euroopan parlamentti on korostanut kehitysmaissa tapahtuvaa kunnostamista koskevan avuntarpeen laajuutta ja pitää toivottavana, että luodaan erityinen rahoituskehys huomattavien rahoitusmahdollisuuksien varaimiseksi näihin tarpeisiin Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta,

Euroopan parlamentti on korostanut tarpeellisuutta kirjata kunnostamistoimet keskipitkän tai pitkän aikavälin kehityssuunnitelmaan,

budjettivallan käyttäjä on kirjannut talousarvioon eteläisessä Afrikassa toteutettavien kunnostamistoimien rahoittamiseen tarkoitetun budjettikohdan (B7-5 0 7 1) ja kehitysmaissa toteutettavan kunnostamisen ja jälleenrakennuksen rahoittamiseen tarkoitetun budjettikohdan (B7-5 0 7 6), ja

<sup>(1)</sup> EYVL N:o C 235, 9.9.1995, s. 11

<sup>(2)</sup> Euroopan parlamentin lausunto annettu 15 päivänä joulukuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 29 päivänä tammikuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä)

on tarpeen vahvistaa sen hallinnoimisen yksityiskohtaiset säännöt,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

### 1 artikla

1. Yhteisö panee täytäntöön 2 kohdassa tarkoitetuissa kehitysmaissa kunnostus- ja jälleenrakennustoimia asetusten etusijalle vähiten kehittyneet maat, jotka ovat vakavasti vaurioituneet sota-aikojen, kansalaislevottomuuksien tai luonnononnettomuuksien vuoksi. Näiden toimien, jotka ovat määräaikaista, tarkoituksena on myötävaikuttaa talouden ja institutionaalisen toiminnan elpymiseen, mikä on tarpeen kyseisten maiden yhteiskunnallisen ja poliittisen vakauden palauttamiseksi, ja tyydyttää koko sen väestön tarpeet, jota vaikeudet ovat kohdanneet. Kyseisten maiden on asteittain otettava vastatakseen humanitaarisesta toiminnasta ja valmisteltava keskipitkän ja pitkän aikavälin kehitysavun jatkumista.

2. Tämän asetuksen mukaista tukea saavat Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen maat, Välimeren alueen maat, Latinalaisen Amerikan maat, Aasian maat sekä Kaukasian ja Keski-Aasian kehitysmaat.

### 2 artikla

1. Toimista päätettäessä on aiheellista ottaa mahdollisuuksien mukaan huomioon, onko turvallisuuden vähimmäistaso olemassa sekä missä määrin siirtymävaiheen kehityksessä on todellisuudessa sitouduttu noudattamaan demokraattisia arvoja ja perusoikeuksia.

2. Tämän asetuksen perusteella täytäntöön pantavat toimet koskevat ensisijaisesti seuraavia aloja: kestävän tuotantojärjestelmän uudelleenkäynnistäminen, perusinfrastruktuurien aineellinen ja toiminnallinen kunnostaminen mukaan lukien miinanraivaustyöt, yhteiskuntaan uudelleen sopeuttaminen ja kunnostamisvaiheessa tarvittavien institutionaalisten voimavarojen uudelleenluominen erityisesti paikallistasolle.

### 3 artikla

Tämän asetuksen mukaista rahallista tukea voivat saada seuraavat yhteistyökumppanit: alueelliset ja kansainväliset järjestöt, valtioista riippumattomat järjestöt, kansalliset,

alueelliset ja paikalliset hallintoelimet ja virastot, lähiyhdistöjen jäjestöt sekä julkiset tai yksityiset laitokset ja toimijat.

#### 4 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen toimien toteuttamiskeinoja ovat erityisesti tutkimukset, tekninen apu, koulutus tai muut palvelut, tavaranhankinnat ja työsuoritukset sekä tilintarkastukset ja arviointi- ja valvontatehtävät.

2. Yhteisön rahoitus voi käsittää sekä investointimenot, kiinteän omaisuuden hankintaa lukuun ottamatta, että juoksevat menot (joihin kuuluvat hallinto-, ylläpito- ja toimintamenot) ottaen huomioon, että hankkeen tarkoituksena on oltava, että tukea saavat maat ottavat myöhemmin vastatakseen juoksevista menoista.

3. Edellä 3 artiklassa määritellyt yhteistyökumppanit pyritään saamaan osallistumaan jokaisen yhteistyötoimen rahoitukseen. Tätä rahoitusosuutta pyydetään ottaen huomioon kyseisten kumppaneiden mahdollisuudet ja kunkin toimen laatu. Erityisissä tapauksissa ja kun yhteistyökumppanina on joko valtiosta riippumaton tai lähiyhdistöjen järjestö, rahoitusosuus voidaan suorittaa tavaroina tai palveluina.

4. Yhteisrahoitusmahdollisuuksia muiden rahoittajien, erityisesti jäsenvaltioiden kanssa voidaan etsiä.

5. Toteutetaan kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen mukaisesti toimitetun avun yhteisöllisen luonteen tunnetuksi tekemiseksi.

6. Perustamissopimuksessa tarkoitettujen, tavoitteina olevien yhtenäisyyden ja täydentävyyden toteuttamiseksi ja kaikkien tukitoimien mahdollisimman suuren tehokkuuden takaamiseksi komissio voi toteuttaa kaikki tarpeelliset koordinoituihin toimiin, joita ovat erityisesti

- a) järjestelmällisen tiedonvaihtojärjestelmän ja analyysijärjestelmän luominen liittyen yhteisön ja jäsenvaltioiden rahoittamiin toimiin ja toimiin, joiden rahoitusta ne suunnittelevat,
- b) toimien toteuttamisen koordinointi itse paikalla järjestämällä komission ja jäsenvaltioiden edustajien välisiä säännöllisiä kokouksia tukea saavassa maassa tietojen vaihtamiseksi.

7. Komissio voi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tehdä tarpeelliseksi katsomiaan aloitteita varmistaakseen toimien asianmukaisen koordinoinnin muiden kyseisten rahoittajien, erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmän rahoittajien kanssa.

#### 5 artikla

Tämän asetuksen mukaista rahoitustukea annetaan avustuksina, joita ei peritä takaisin.

#### 6 artikla

1. Komissio huolehtii tässä asetuksessa tarkoitettujen toimien arvioinnista, niihin liittyvästä päätöksenteosta ja niiden hoidosta noudattaen talousarviota koskevia ja muita voimassa olevia, erityisesti Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen mukaisia menettelyjä.

2. Hankkeen ja ohjelman arvioinnissa on otettava huomioon seuraavat tekijät:

- toimien vaikuttavuus ja elinkelpoisuus,
- kulttuurisidonnaiset, sosiaaliset, sukupuolten väliseen tasa-arvoon ja ympäristöön liittyvät näkökohdat,
- hankkeen tavoitteiden saavuttamisen edellyttämä instituutioiden kehittäminen,
- samankaltaisista toimista saadut kokemukset.

3. Päätökset hankkeista, joissa tämän asetuksen perusteella rahoitettava määrä on suurempi kuin 2 miljoonaa ecua kyseistä tointa kohden, tehdään 7 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio antaa 7 artiklassa tarkoitettulle komitealle tiiviissä muodossa tiedon rahoituspäätöksistä, joita se aikoo tehdä sellaisten hankkeiden ja ohjelmien osalta, joiden arvo on pienempi kuin 2 miljoonaa ecua. Tämä tieto on annettava viimeistään viikkoa ennen päätöksen tekemistä.

4. Komissio voi ilman 7 artiklassa tarkoitettua komitean lausuntoa hyväksyä tarpeellisia lisäsitoumuksia näistä toimista odotettavissa olevien tai jo todettujen ylitysten kattamiseksi, jos ylitys tai lisätarve on enintään 20 prosenttia rahoituspäätöksessä vahvistetusta alkuperäisestä sitoumuksesta.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu lisäsitoumus on pienempi kuin 4 miljoonaa ecua, 7 artiklassa tarkoitettulle komitealle ilmoitetaan komission tekemästä päätöksestä. Jos edellä mainittu lisätarve on suurempi kuin 4 miljoonaa ecua mutta pienempi kuin 20 prosenttia, pyydetään komitean lausunto.

5. Jokaisessa tämän asetuksen perusteella tehdyssä rahoitussopimuksessa tai rahoitusta koskevassa yleissopimuksessa on määrättävä erityisesti, että komissio ja tilintarkastustuomioistuin voivat suorittaa itse paikalla tarkastuksia komission voimassa olevien säännösten ja määräysten ja erityisesti Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen sään-

nösten perusteella määrättävien tavanomaisten yksityiskohtaisen sääntöjen mukaisesti.

6. Jos toimien yhteydessä tehdään yhteisön ja vastaanottavan maan välisiä rahoitusta koskevia yleissopimuksia, niissä on määrättävä, että yhteisö ei rahoita verojen eikä veroluonteisten maksujen maksamista.

7. Osallistuminen tarjouskilpailuihin ja hankintasopimukseen on avoinna samoin ehdoin kaikille jäsenvaltioiden ja tukea saavan valtion luonnollisille ja oikeushenkilöille. Tämä osallistuminen voidaan ulottaa muihin kehitysmaihin ja asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa muihin kolmansiin maihin.

8. Hankintojen on oltava peräsin jäsenvaltioista tai tukea saavasta valtiosta tai muista kehitysmaista. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa hankinnat voivat olla peräsin muista maista.

#### 7 artikla

1. Komissiota avustaa toimivaltainen maantieteellinen komitea.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

#### 8 artikla

Komission edustajan esittämien, seuraavana vuonna toteutettavia toimia koskevien yleisten suuntaviivojen perusteella vaihdetaan kerran vuodessa näkemyksiä 7 ar-

tiklan 1 kohdassa tarkoitettujen komiteoiden yhteisessä kokouksessa.

#### 9 artikla

Varainhoitovuoden päätyttyä komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuotuisen kertomuksen, johon sisältyy yhteenvedo varainhoitovuoden aikana rahoitetuista toimista sekä arvio tämän asetuksen toimeenpanosta varainhoitovuoden kuluessa.

Yhteenvedossa on oltava erityisesti tiedot niistä toimijoista, joiden kanssa toimeenpanoa koskevia hankintoja tai sopimuksia on tehty.

Kertomuksessa on myös esitettävä yhteenvedo ulkopuolisten mahdollisesti tekemistä arvioista, jotka koskevat erityistoimia.

Komission on ilmoitettava jäsenvaltioille hyväksytyt toimet ja hankkeet, ilmoitettava niiden rahallinen arvo, luonne, vastaanottajamaa ja kumppanit kuukauden kuluessa päätöksen tekemisestä.

#### 10 artikla

Komission on arvioitava säännöllisesti yhteisön rahoittamia toimia selvittääkseen, onko näissä toimissa tarkoitettut tavoitteet saavutettu, ja laatiakseen suuntaviivoja tulevaisuudessa toteutettavien toimien tehostamiseksi. Komissio antaa 7 artiklassa tarkoitettulle komitealle yhteenvedon niistä tehdyistä arvioista, joita tämä mahdollisesti voisi tarkastella. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä tutustua arviointikertomuksiin.

#### 11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Komissio antaa kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kokonaisarvion yhteisön tämän asetuksen perusteella rahoittamista toimista ja tekee ehdotuksia tämän asetuksen tulevaisuudesta ja tarvittaessa sen muuttamisesta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

*Neuvoston puolesta*  
*Puheenjohtaja*



## NEUVOSTON PERUSTELUT

## I. JOHDANTO

1. Komissio toimitti neuvostolle 31 päivänä elokuuta 1995 päivätyllä kirjeellä ehdotuksen asetukseksi kehitysmaissa toteutettavista kunnostamis- ja jälleenrakennustoimista<sup>(1)</sup>.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 15 päivänä joulukuuta 1995<sup>(2)</sup>.

## II. YHTEINEN KANTA

## 1. Yhteisen kannan hyväksyminen

Neuvosto hyväksyi 29 päivänä tammikuuta 1996 yhteisen kannan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 130 w artiklan nojalla.

## 2. Komission ehdotuksen tarkoitus

Asetuksessa vahvistetaan kehitysmaissa toteutettaviin kunnostamis- ja jälleenrakennustoimiin tarkoitettun, yhteisön talousarviosta rahoitettavan avun hallinnointia koskevat menettelyt ja säännöt.

## 3. Neuvoston komission ehdotukseen tekemät muutokset

Vaikka yhteisessä kannassa tehdään ehdotukseen joitakin teknisluonteisia ja sanamuotoa koskevia muutoksia ja täsmennyksiä, erityisesti perustamissopimuksessa tarkoitettujen johdonmukaisuus- ja täydentävyystavoitteiden saavuttamiseksi ja toiminnan mahdollisimman suuren tehokkuuden ja pysyvyyden takaamiseksi, siinä säilytetään komission ehdotus rahoitettavien toimien luonteesta olennaiselta osin ennallaan.

Seuraavien näkökohtien osalta neuvosto ei kuitenkaan voinut yhtyä komission ehdotukseen:

a) *Asetuksen maantieteellinen soveltamisala*

Kehitysmaissa toteutettavien yhteisön jälleenrakennustoimien mahdollisimman suuren johdonmukaisuuden varmistamiseksi neuvosto katsoo, että asetuksen maantieteellinen soveltamisala olisi laajennettava kaikkiin yhteisen kannan 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin maihin asettaen etusijalle vähiten kehittyneet maat.

b) *Ehdotetuista toimista lausunnon antavan komitean luonne*

Johdonmukaisuuden vuoksi neuvosto on sopinut, että komitea, joka antaa ehdotetuista toimista lausunnon, on toimivaltainen maantieteellinen komitea, joka toimii 13 päivänä heinäkuuta 1987 tehdyssä neuvoston päätöksessä<sup>(3)</sup> määrätyn III a -tyyppisen, ALA-kehitysmaihin ja Välimeren maihin sovellettavan ja EKR:n komiteamenettelyä muistuttavan menettelyn mukaan.

On myös syytä todeta, että samoin kuin muissa vastaavissa tapauksissa neuvosto on päättänyt lisätä uuden 10 artiklan, joka koskee yhteisön rahoittamien toimien arviointia suuntaviivojen laatimiseksi tulevaisuudessa toteutettavien toimien tehostamista varten.

<sup>(1)</sup> EYVL N:o C 235, 9.9.1995, s. 11

<sup>(2)</sup> Euroopan parlamentin 15 päivänä joulukuuta 1995 antama lausunto (sitä ei ole vielä julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä)

<sup>(3)</sup> EYVL N:o L 197, 13.7.1987, s. 33

#### 4. Parlamentin tarkistukset

Neuvosto on sisällyttänyt yhteiseen kantaansa suuren osan parlamentin tarkistuksista. Joissakin tapauksissa neuvosto on kuitenkin siirtänyt tarkistuksen paikkaa tekstissä tai muuttanut sen sanamuotoa, vaikka se hyväksyykin tarkistuksen sisällön kokonaisuudessaan tai osittain.

Neuvosto on erityisesti ottanut huomioon tarkistukset N:o 1 (johdanto-osan 3 kappale), N:o 2 (johdanto-osan 4 kappale), N:o 4 (3 artikla ja 6 artiklan 2 kohdan viimeinen luetelmakohta), N:o 5 (2 artiklan 2 kohta ja 6 artiklan 2 kohta), N:o 6 (4 artiklan 2 kohta), N:o 7 (4 artiklan 3 kohta), N:o 8 (4 artiklan 6 ja 7 kohta) ja N:o 12 (9 artiklan viimeinen kohta).

Mitä tulee tarkistukseen N:o 14, neuvosto pyrkii ehdottamalla arviointia koskevaa uutta 10 artiklaa samankaltaiseen tavoitteeseen kuin parlamentti puuttumatta ennakolta arvioinnin tulokseen.

Sitä vastoin neuvosto ei ole hyväksynyt tarkistuksia N:o 3, 9, 10, 11 ja 13.

---

## Neuvoston 29 päivänä tammikuuta 1996 vahvistama

## YHTEINEN KANTA (EY) N:o 11/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o . . ./96 antamiseksi elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista

(96/C 87/04)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen<sup>(1)</sup>,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä<sup>(2)</sup>,

sekä katsoo, että

elintarvikeapu on tärkeä osa yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa,

elintarvikeavun olisi kuuluttava kehitysmaissa elintarviketurvan parantamiseen pyrkivään politiikkaan, erityisesti ottamalla käyttöön elintarvikestrategioita,

Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot sovittavat kehitysyhteistyöpolitiikkansa läheisesti yhteen sopien yhteistoiminnasta elintarvikeapuohjelmiensa osalta; yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat osapuolina kyseisen alan tietyissä kansainvälisissä sopimuksissa, erityisesti elintarvikeapua koskevassa yleissopimuksessa,

alueellinen, kansallinen ja perhetason kauaskantoinen elintarviketurva, joka takaa kaikille aktiivisen ja terveen elämän edellyttämän ravinnon jatkuvan saatavuuden, on köyhyyden torjunnan olennainen osa; on tarpeen korostaa tätä kaikissa kehitysmaihiin suunnatuissa toimintaohjelmissa,

elintarvikeavulla ei saa olla tuhoisia vaikutuksia edunsaajamaiden tavanomaisiin tuotanto- ja tuontirakenteisiin,

elintarvikeapu ja elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet, jotka ovat olennainen osa yhteisön kehitysyhteistyöpoli-

tiikkaa, ovat tavoitteita, jotka olisi otettava huomioon kaikessa kehitysmaita koskevassa yhteisön politiikassa,

elintarvikeavun olisi oltava tehokas väline riittävän ja asianmukaisen ravinnonsaannin turvaamiseksi ja väestön elintarvikkeiden käyttövalmiuksien ja saatavuuden edellytysten parantamiseksi yhdessä kulutustottumusten sekä paikallisten kaupankäynti- ja tuotantojärjestelmien kanssa, erityisesti elintarviketriisejä vastaan ja kehityspolitiikkaan kokonaisuudessaan liitettynä osana,

välineenä elintarvikeapu on yhteisön pääasiallinen osatekijä kehitysmaiden kriisitilanteiden torjunta- ja hallintapolitiikassa; tämän vuoksi sen toteuttamisessa olisi otettava huomioon sen asema yhteiskunnallisesti ja poliittisesti tasapainottavana tekijänä,

elintarvikeaputoimet voivat edistää toimivia ratkaisuja ainoastaan, jos ne yhdennetään paikallisten tuotanto- ja kaupankäyntiprosessien käynnistämisen mahdollistaviin kehitystoimiin,

on tarpeen parantaa elintarvikeavun analyysi-, diagnoosi-, ohjelmointi- ja seurantavalmiuksia paremman tehokkuuden varmistamiseksi ja paikallisiin tuotanto-, jakelu-, kuljetus- ja markkinointivalmiuksiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten välttämiseksi,

elintarvikeavusta olisi tehtävä mainittuja maita koskevan yhteisön kehityspolitiikan todellinen väline, jonka avulla yhteisöllä olisi etenkin mahdollisuus osallistua täysimääräisesti luonteeltaan monivuotisiin yhteistyöhankkeisiin,

tätä tarkoitusta varten yhteisön olisi voitava turvata tuen säännöllinen toimittaminen ja voitava aiheellisissa tapauksissa sitoutua kyseisten maiden osalta tuotteiden vähimmäismäärien toimittamiseen kehityspolitiikkoihin liittyvien monivuotisten erityisohjelmien yhteydessä sekä kansainvälisiin järjestöihin nähden,

yhteisön tukea kehitysmaiden elintarviketurvaa koskeville ponnisteluille voidaan lisätä parantamalla elintarvikeavun joustavuutta siten, että tietyin edellytyksin elintarvikeapu-

<sup>(1)</sup> EYVL N:o C 253, 29.9.1995, s. 10

<sup>(2)</sup> Euroopan parlamentin lausunto annettu 15 päivänä joulukuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 29 päivänä tammikuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

toimet voidaan korvata taloudellisella tuella elintarviketurvan ja erityisesti maatalous- ja elintarviketoimien hyväksi,

yhteisö voi avustaa kehitysmaiden apua tarvitsevaa maaseutu- ja kaupunkiväestöä osallistamalla elintarviketurvaa koskevien tukitoimien rahoitukseen elintarvikkeiden, siementen, maatalouskoneiden ja työkalujen ja välttämättömien panosten ostojen avulla sekä varastointiohjelmien, pikahälytysjärjestelmien ja hankintojen, työnjohdon sekä teknisen ja rahallisen avun kautta,

elintarviketuotannon geeniaiainesta ja biologista monimuotoisuutta olisi suojattava,

yhteisön elintarvikeapolitiikka olisi mukautettava useissa edunsaajamaissa käynnissä oleviin geopoliittisiin muutoksiin ja taloudellisiin uudistuksiin,

olisi laadittava luettelo maista ja järjestöistä, joille voidaan osoittaa elintarvikeaputoimia,

lisäksi olisi samassa tarkoituksessa säädettävä mahdollisuudesta asettaa elintarvikeapu kansainvälisten ja valtioista riippumattomien järjestöjen käyttöön; näiden olisi täytettävä tietyt elintarvikeaputoimien moitteettoman kohdentumisen takaavat edellytykset,

tietyjen suunniteltujen säännösten soveltamisen helpottamiseksi olisi säädettävä jäsenvaltioiden ja komission läheisestä yhteistyöstä elintarvikeapukomiteassa,

olisi syytä määritellä näiden toimien täytäntöön panemiseksi toteutettavat toimenpiteet mukauttamalla täytäntöönpanoon liittyvät yksityiskohtaiset säännöt kunkin edunsaaja-alueen erityispiirteisiin yhteisiä poliittisia suuntaviivoja ja yhteistä strategiaa noudattaen, ja

elintarvikeavun tehokkaamman hallinnan varmistamiseksi siten, että se vastaa paremmin edunsaajamaiden etuja ja tarpeita, ja päätöksenteko- ja täytäntöönpanomenettelyjen parantamiseksi olisi korvattava elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta 22 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3972/86<sup>(1)</sup>, elintarvikkeita koskevien vaihtoehtoisten toimien toteuttamisesta elintarvikeaputoimitusten asemesta 19 päivänä kesäkuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1755/84<sup>(2)</sup>, varastointiohjelmien ja pikahälytysjärjestelmien täytäntöönpanosta 4 päivänä elokuuta 1985

<sup>(1)</sup> EYVL N:o L 370, 30.12.1986, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1930/90 (EYVL N:o L 174, 7.7.1990, s. 6).

<sup>(2)</sup> EYVL N:o L 165, 23.6.1984, s. 7

annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2507/88<sup>(3)</sup>, kansainvälisten toimielinten ja muiden kuin julkishallinnon järjestöjen suorittamien elintarviketuotteiden tai siementen ostojen yhteisrahoitustoimien täytäntöönpanosta 4 päivänä elokuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2508/88<sup>(4)</sup> ja elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta annetun asetuksen (ETY) N:o 3972/86 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä toukokuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1420/87<sup>(5)</sup>,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

## I LUKU

Elintarvikeavun ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tavoitteet ja yleiset suuntaviivat

### 1 artikla

1. Yhteisö toteuttaa elintarvikeaputoimia sekä elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia kehitysmaiden hyväksi kehitysmaita koskevan yhteistyöpolitiikkansa mukaisesti asianmukaisen vastauksen löytämiseksi vakavan elintarvikepulan tai elintarvikekriisin varalta.

2. Tämän asetuksen mukaisia toimia ohjataan, kun on ensin tutkittu tämän välineen soveliaisuus ja tehokkuus muihin yhteisön apuun sisältyviin käytettävissä oleviin elintarviketurvaan ja elintarvikeapuun mahdollisesti vaikuttaviin toimintakeinoihin nähden ja niiden kanssa yhteensovitettuina.

Komissio huolehtii, siitä, että tässä asetuksessa säädettyjä toimia käsitellään läheisesti muiden avun antajien toimien kanssa yhteensovitettuina.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen elintarvikeaputoimien sekä elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tavoitteena on erityisesti

- edistää elintarviketurvaa perheiden tasolla ja paikallisella, kansallisella ja alueellisella tasolla;
- kohottaa edunsaajaväestön ravitsemustasoa;
- edistää elintarvikkeiden käyttövalmiutta ja saatavuutta väestön osalta;
- edistää edunsaajamaiden tasapainoista taloudellista ja sosiaalista kehitystä maaseutu- ja kaupunkiympäris-

<sup>(3)</sup> EYVL N:o L 220, 11.8.1988, s. 1

<sup>(4)</sup> EYVL N:o L 220, 11.8.1988, s. 4

<sup>(5)</sup> EYVL N:o L 136, 26.5.1987, s. 1

tössä kiinnittäen erityistä huomiota sekä miesten että naisten tehtäviin perhetaloudessa ja yhteiskunnan rakenteissa; yhteisön avun lopullisena tavoitteena on edunsaajien muuttamien oman kehityksensä toimijoiksi;

- tukea edunsaajamaiden pyrkimyksiä niiden elintarviketuotannon parantamiseksi alueellisella, kansallisella ja paikallisella tasolla sekä perheiden tasolla;
- vähentää niiden riippuvuutta elintarvikeavusta;
- edistää edunsaajamaiden itsenäisyyttä elintarvikkeiden osalta joko tuotantoa lisäämällä tai parantamalla ja kohottamalla ostokykyä;
- tukea köyhyyden torjumiseen tähtäviä aloitteita kehitykseen suuntautuen.

4. Yhteisön elintarvikeapu on yhdistettävä mahdollisimman täydellisesti kehityspolitiikkoihin erityisesti maatalouden ja maatalouselintarvikkeiden aloilla sekä kyseisten maiden elintarvikestrategioihin. Yhteisön elintarvikeapu tukee edunsaajamaiden kehittämistä politiikkoja köyhyyden, ravinnonsaannin, perhesuunnittelun, ympäristönsuojelun ja nykyaikaistumisen osalta siten, että painopiste on erityisesti ohjelmien jatkuvuudessa, erityisesti maan elyessä hätätilanteesta. Riippumatta siitä, myydäänkö apua vai jaetaan sitä ilmaiseksi, apu ei saa olla luonteeltaan paikallisia markkinoita häiritsevää.

## I OSASTO

### Elintarvikeaputoimet

#### 2 artikla

1. Elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden sekä kaikkien muiden toimien on mahdollisimman hyvin vastattava edunsaajaväestön ravintotottumuksia, eikä niillä saa olla haitallisia vaikutuksia apua vastaanottaviin maihin.

Tuotteita valittaessa olisi tutkittava keinoja enimmäistää ravinnon määrää, jotta voitaisiin saavuttaa mahdollisimman monet ihmiset, ottaen huomioon tuotteiden laatu riittävien ravintoarvojen takaamiseksi.

Yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden valinnassa sekä niiden hankintaa ja jakelua koskevissa menettelyissä otetaan erityisesti huomioon elintarvikkeiden saannin yhteiskunnalliset erityispiirteet edunsaajamaissa,

erityisesti haavoittuvimmat ryhmät ja naisten asema kotitalouksissa.

2. Elintarvikeavun myöntäminen perustuu ensisijaisesti avun perusteena olevien todellisten tarpeiden puolueettomaan arviointiin ottaen samalla huomioon myös taloudelliset seikat. Tätä varten on kiinnitettävä huomiota seuraaviin arviointiperusteisiin jättämättä kuitenkaan huomiotta muita asiaankuuluvia perusteita:

- elintarvikepula;
- tulo asukasta kohti ja erityisen köyhät väestöryhmät;
- kyseisten väestöjen hyvinvoinnin yhteiskunnalliset mittaimet;
- edunsaajamaan maksutasetilanne;
- suunnitellun toimen taloudellinen ja yhteiskunnallinen vaikutus ja rahoituskustannukset;
- pitkäaikaisen elintarviketurvapolitiikan olemassaolo edunsaajamaassa.

3. Elintarvikeavun myöntämisen on tarvittaessa oltava riippuvainen lyhytaikaisten, monivuotisten kehityshankkeiden, alakohtaisten toimien tai kehitysohjelmien toteuttamisesta siten, että etusija annetaan elintarvikkeiden kestävä ja pitkäaikaista tuotantoa edunsaajamaissa elintarvikepolitiikan ja -strategian mukaisesti edistävälle hankkeille, toimille tai ohjelmille. Tarvittaessa avulla voidaan suoraan edistää tällaisten hankkeiden, toimien tai ohjelmien toteuttamista. Tämä avun täydentävä luonne on varmistettava vastikerahastojen käytöllä yhteisön ja edunsaajamaan yhteisen sopimuksen mukaisesti, jos yhteisön toimittama apu on tarkoitettu myytäväksi. Jos elintarvikeapu toimitetaan useiden vuosien ajalle jakautuvan kehitysohjelman tueksi, se voidaan toimittaa monivuotisena kyseiseen ohjelmaan liittyvänä tukena. Avun tavoitteena voi erityisesti olla peruselintarvikkeiden myöntämisen lisäksi siementen, lannoitteiden, työkalujen, muiden välttämättömien panosten ja perustuotteiden toimittaminen, varmuusvarastojen muodostaminen, tukeminen ja taloudellinen apu sekä valistus- ja koulutustoimien perustaminen.

4. Elintarvikeapua voidaan antaa, jotta tuetaan edunsaajamaiden ponnistuksia varmuusvarastojen perustamiseksi, ottaen erityisesti huomioon viljelijöiden varastot ja kansalliset varastot, elintarviketurvaohjelman olennaisena osana ja perustetaan samalla alueellisia varastoja.

5. Vastikerahastoja on hoidettava muihin yhteisön avun välineisiin nähden johdonmukaisesti.

Rakennemuutosta läpikäyvien maiden osalta, neuvoston asianmukaisten päätöslauselmien mukaisesti, kehitysavun eri välineiden tuottamia vastikerahastoja on hoidettava yhtenäisen ja johdonmukaisen talousarviopolitiikan osana uudistusohjelman yhteydessä. Tässä tilanteessa yhteisö voisi siirtyä vastikerahastojen kohdentamisesta niiden kokonaisluonteisempaan käyttöön heti, kun edistytään valvontavälineiden tehostamisessa, talousarvion suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä julkisen varainkäytön tilintarkastustoimen hoitamisen sisäistämässä. Mainittuja vastikerahastoja hoidetaan yhteisön avun näitä rahastoja koskevien yleisten menettelyjen mukaan, ensisijaisesti elintarviketurvaohjelmien ja -politiikkojen tukemiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta edellä säädettyä.

## II OSASTO

### Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet

#### 3 artikla

Yhteisö voi toteuttaa elintarvikepulasta kärsivien kehitysmaiden hyväksi elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia, kun se on olosuhteisiin nähden perusteltua.

Nämä toimet voi toteuttaa edunsaajamaa, komissio, kansainvälinen järjestö tai valtioista riippumaton järjestö.

Näiden toimien tarkoituksena on tukea käytettävissä olevilla varoilla elintarvikestrategian tai muiden kyseisten maiden osalta elintarviketurvaa parantavien toimenpiteiden valmistelua ja toteuttamista ja kannustaa kyseisiä maita vähentämään riippuvuusastettaan elintarvikkeiden ja elintarvikeavun osalta, erityisesti niitä maita, joissa tulotaso on alhainen ja elintarvikepula vakava. Niiden avulla on mahdollisuuksien mukaan parannettava kyseisten maiden köyhimpien väestöryhmien elinolosuhteita.

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet toteutetaan taloudellisena ja teknisenä apuna tässä asetuksessa säädettyjä perusteita ja menettelyjä noudattaen. Näitä toimia suunnitellaan ja ohjataan yhdessä täydentävästi yhteisön kehitysavun muiden välineiden rahoittamien tavoitteiden ja toimien kanssa. Näiden toimien on oltava osa monivuotisia ohjelmia.

#### 4 artikla

Elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia voidaan toteuttaa sellaisten kehitysmaiden hyväksi, joille voidaan suunnata

yhteisön elintarvikeaputoimia tämän asetuksen mukaisesti osittain tai kokonaisuudessaan sellaisen elintarvikeavun osalta, joka niille on myönnetty tai voitaisiin myöntää ottaen erityisesti huomioon kyseisen maan tuotannon, kulutuksen ja varastojen kehitys, väestön elintarviketilanne ja muiden avunantajien myöntämä elintarvikeapu.

#### 5 artikla

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet ovat taloudellisia ja teknisiä toimia, joiden tarkoituksena on 1 artiklan tavoitteiden mukaisesti parantaa elintarviketurvaa edistämällä varsinkin seuraavien rahoitusta:

- siementen, työvälineiden ja elintarviketuotannon kannalta välttämättömien panosten toimittaminen;
- maaseudun luottotoimien tuki;
- varastointitoimet tarkoituksenmukaisella tasolla;
- maatalous- ja elintarviketuotteiden markkinointiin, kuljetukseen, jakeluun tai jalostamiseen liittyvät toimet;
- yksityiselle sektorille suunnatut tukitoimet kauppavaihdon kehittämiseksi kansallisella, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla;
- sovellettuun tutkimukseen ja paikalla tapahtuvaan koulutukseen liittyvät toimet;
- elintarviketuotannon kehittämishankkeet;
- liitännäis- ja valistustoiminta, tekninen apu ja paikalla tapahtuva koulutus;
- tukitoimet naisten ja tuottajajärjestöjen hyväksi.

## III OSASTO

### Pikahälytysjärjestelmät ja varastointiohjelmat

#### 6 artikla

Yhteisö voi tukea kansallisia järjestelmiä ja osallistua kansainvälisten pikahälytysjärjestelmien vahvistamiseen sekä, asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, tämän asetuksen 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, toteuttaa sellaisia järjestelmiä kehitysmaiden elintarviketilanteen osalta. Yhteisö voi myös vastata varastointiohjelmien toteuttamisesta näissä maissa tämän asetuksen mukaisten elintarvikeaputoimien tai jäsenval-

tioiden, kansainvälisten tai valtioista riippumattomien järjestöjen toteuttamien vastaavien toimien tukemiseksi.

Olisi varmistettava, että toimissa otetaan huomioon yhteisön muut tukivälineet, mukaan lukien elintarvikeavun myynnistä muodostuva vastikerahasto, ja että toimet ovat yhteisön noudattaman kehityspolitiikan mukaiset.

Näiden toimiin tarkoituksena on vahvistaa edunsaajamaiden elintarviketurvaa. Niiden avulla on parannettava näiden maiden köyhimmän väestöosan elinolosuhteita, ja niiden on oltava näiden maiden vahvistamien kehitystavoitteiden ja erityisesti niiden elintarviketuotantopolitiikan mukaisia.

Yhteisön osallistuminen näihin toimiin on tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden ja menettelyjen mukaista taloudellista ja/tai teknistä tukea.

Yhteisön tukemia toimia on ohjattava ottaen huomioon olemassa olevat, kansainvälisten erityisjärjestöjen hallinnoimat ohjelmat ja johdonmukaisesti näiden ohjelmien suhteen.

#### 7 artikla

Yhteisön tukea varastointiohjelmiin ja pikahälytysjärjestelmiin voidaan pyydettyä myöntää kansainvälisten tai valtioista riippumattomien järjestöjen toimiin sellaisten kehitysmaiden hyväksi, jotka voivat saada yhteisön ja sen jäsenvaltioiden elintarvikeapua.

#### 8 artikla

Yhteisön tuella voidaan edistää seuraavien toimenpiteiden rahoittamista:

- pikahälytysjärjestelmät ja sadon, varastojen ja markkinoiden kehitystä sekä ravitsemustasoa ja haavoittuvuutta koskevien tietojen keruuta koskevat järjestelmät, jotka on tarkoitettu kyseisten maiden elintarviketilannetta koskevan tiedonsaannin tehostamiseen;
- toimet, joiden tarkoituksena on parantaa varastointijärjestelmiä hävikkien vähenemisen varmistamiseksi ja hätätilanteen varalta riittävien varastointimahdollisuuksien takaamiseksi. Näihin toimiin voi lisäksi sisältyä näissä maissa elintarvikkeiden käsittelyn edellyttämän infrastruktuurin rakentaminen, erityisesti säkitys-, lastinpurku-, desinfiointi-, käsittely- ja varastointiyksiköt, elintarvikeaputoimien tukemiseksi ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien edistämiseksi;
- edellä mainittuihin toimiin liittyvät valmistelevat tutkimukset ja koulutustoimet.

#### II LUKU

### Elintarvikeapua, varastointitoimia, pikahälytysjärjestelmää ja elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia koskevat yksityiskohtaiset soveltamissäännöt

#### 9 artikla

1. Yhteisön tukea tässä asetuksessa säädettyihin toimiin saavat maat ja järjestöt luetellaan liitteessä. Tässä yhteydessä pidetään ensisijaisina köyhimpiä väestöryhmiä ja maita, joiden tulotaso on alhaisin ja elintarvikepula vakavin.

Neuvosto voi, määräenemmistöllä ja komission ehdotuksesta, muuttaa tätä luetteloa.

2. Valtioista riippumattomien järjestöjen on, voidakseen päästä osallisiksi suoraan tai välillisesti yhteisön rahoituksesta tässä asetuksessa säädettyjen toimien toteuttamiseksi, oltava seuraavien arviointiperusteiden mukaisia:

- a) järjestö on perustettu jossakin Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa tuloa tavoittelemattomana järjestönä jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti;
- b) järjestön pääasiallinen kotipaikka on yhteisön jäsenvaltiossa, edunsaajamaassa tai poikkeuksellisesti kansainvälisten valtioista riippumattomien järjestöjen osalta kolmannessa maassa;
- c) järjestön on osoitettava kykynsä toteuttaa moitteettomasti elintarvikeaputoimia erityisesti seuraavin perustein:
  - riittävä hallinto- ja rahoituskyky,
  - suunnitellun toimen kannalta riittävä tekninen ja huoltokyky,
  - valtiosta riippumattoman järjestön aikaisemmin yhteisön tai jäsenvaltioiden rahoituksella toteuttamien toimien tulokset,
  - elintarvikeapuun ja elintarviketurvaan liittyvä kokemus,
  - järjestön läsnäolo edunsaajamaassa ja kyseisen maan tai kehitysmaiden tuntemus;
- d) järjestö on sitoutunut noudattamaan komission vahvistamia avun myöntämisedellytyksiä.

#### 10 artikla

1. Yhteisö voi osallistua edunsaajamaiden, komission tai kansainvälisten tai valtioista riippumattomien järjestöjen täytäntöönpanemien elintarviketurvaan liittyvien tuki-

toimien, sellaisina kuin ne määritellään I, II ja III osastossa (I ja II luku), rahoittamiseen.

2. Yhteisrahoitustoimet voidaan toteuttaa edunsaajamaiden, kansainvälisten järjestöjen ja valtioista riippumattomien järjestöjen pyynnöstä silloin, kun se näyttää aiheelliselta sellaisten väestöryhmien elintarviketurvan parantamiseksi, jotka eivät kykene selviytymään elintarviketulasta omin keinoin tai omin varoin.

3. Suunniteltaessa I, II ja III osastossa määriteltyjä yhteisön toimia komissio erityisesti huolehtii siitä, että

- hankkeet suunnitellaan siten, että niillä on pysyviä vaikutuksia ja ne ovat taloudellisesti elinkelpoisia;
- tavoitteet ja niiden toteutumisen mittaimet määritellään selkeästi ja niitä valvotaan.

#### 11 artikla

1. Tuotteiden hankinta tapahtuu yhteisön markkinoilla, edunsaajamaassa tai jossakin kehitysmaassa (joka mainitaan liitteessä), joka sijaitsee mikäli mahdollista samalla maantieteellisellä alueella.

2. Poikkeuksellisesti ja 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hankinnat voidaan suorittaa muun kuin tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn maan markkinoilta

- kun pyydettyä tuotetta ei sen luonteen tai laadun vuoksi ole saatavissa yhteisön markkinoilta ja kehitysmaan markkinoilta;
- kun vallitsee vakava elintarvikepula ja tällaisten ostojen mahdollisuus olisi omiaan tehostamaan toimintaa.

3. Sisämarkkinoilla saatavissa olevien elintarvikkeiden hankinta voidaan suorittaa kehitysmaan markkinoilta sikäli kuin taloudellinen tehokkuus varmistetaan Euroopan markkinoilta suoritettaviin hankintoihin nähden.

4. Kun ostot tapahtuvat edunsaajamaissa tai kehitysmaassa, on varmistuttava siitä, että kyseiset ostot eivät aiheuta häiriötä kyseisen maan tai saman alueen kehitysmaiden markkinoille tai aiheuta niiden väestön elintarvikehuollolle haitallisia vaikutuksia. Näiden ostojen on kuuluttava mahdollisimman täydellisesti yhteisön kyseisiin maihin soveltamaan kehityspolitiikkaan, erityisesti maan elintarviketurvan edistämisen osalta alueellisella tasolla.

#### 12 artikla

Niiden edunsaajamaiden osalta, joissa elintarvikkeiden tuonti on osittain tai kokonaan vapautettu, yhteisön tuen

hankinta on toteutettava sopusoinnussa kansallisten politiikkojen kanssa ja välttämättä markkinoille aiheutuvia häiriötä.

Tällöin yhteisön avustukset voidaan toteuttaa kyseisten maiden hyväksi kohdistuvana ja yksityisiin toimijoihin kohdistettavana valuutan saatavuutena edellyttäen, että toimi kuuluu talouspolitiikan kannalta johdonmukaiseen elintarviketurvaa koskevaan politiikkaan (mukaan lukien peruselintarvikkeiden tuontistrategia).

Näihin tukiin sovelletaan 11 artiklassa säädettyjä periaatteita.

#### 13 artikla

1. Yhteisö voi vastata elintarviketuen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista.

2. Kun komissio arvioi, että yhteisön on vastattava elintarviketuen sisäiseen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista, se ottaa huomioon seuraavat yleiset arviointiperusteet:

- vakava elintarvikepula,
- elintarviketuen toimittaminen tulotasoltaan alhaisiin maihin, joissa vallitsee vakava elintarvikepula,
- elintarviketuen osoittaminen 10 artiklassa tarkoitetuille kansainvälisille tai valtioista riippumattomille järjestöille,
- tarve varmistaa kyseisen elintarvikeaputoimen suurempi tehokkuus.

3. Jos elintarvikeapu myydään edunsaajamaassa, yhteisö voi ainoastaan poikkeustapauksissa vastata sisäiseen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista.

4. Yhteisö voi poikkeustilanteissa myös ottaa vastattavakseen elintarviketoimien ilmateitse tapahtuvasta kuljetuksesta aiheutuvat kustannukset.

#### 14 artikla

Yhteisö voi ottaa vastattavakseen jakelukustannuksista, jos se on tarpeen kyseisten elintarvikeaputoimien moitteettomalle toteuttamiselle.

#### 15 artikla

Yhteisön apu myönnetään avustuksena, jota ei makseta takaisin.

Apu voi kattaa ulkoiset menot ja toimien toteuttamisen kannalta välttämättömät paikalliset menot, mukaan lukien huolto- ja toimintakulut.



Tämän asetuksen mukaiset toimet on vapautettu veroista, tulleista ja veronluonteisista maksuista.

Mahdolliset vastikerahastot on käytettävä tässä asetuksessa säädettyjen tavoitteiden mukaisesti ja niitä on hallinnoitava yhteisymmärryksessä komission kanssa.

#### 16 artikla

Yhteisön avustukset voivat kattaa myös tässä asetuksessa säädettyjen toimien tehokkuuden kannalta tarpeelliset liittämissä toimienpiteet, erityisesti työnjohdon, seurannan ja valvonnan sekä jakelun ja kentällä tapahtuvan koulutuksen osalta.

#### 17 artikla

Tarjouspyyntöihin, tarjouskilpailuihin, markkinointiin ja sopimuksiin osallistuminen on yhtäläisin ehdoin avoinna kaikille Euroopan yhteisön ja edunsaajamaiden luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille. Komissio voi laajentaa osallistumisoikeutta 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjen toimien osalta koskemaan myös sen maan luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, jossa hankinta suoritetaan.

Komissio vahvistaa näiden toimien avoimuuden takaavan asianmukaisen julkisuuden tämän asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä. Komissio huolehtii, että asianmukaisen julkisuuden periaatetta sovelletaan myös tukea välittävien järjestöjen toimiin.

#### 18 artikla

Komissio voi antaa valtuutetun tehtäväksi solmia yhteisrahoitusta koskevia sopimuksia komission puolesta.

#### 19 artikla

1. Komissio vahvistaa tässä asetuksessa tarkoitettujen tukien täytäntöönpanoa, hankintaa ja toteuttamista koskevat edellytykset.

2. Tuki toteutetaan ainoastaan, jos edunsaaja noudattaa mainittuja edellytyksiä.

#### 20 artikla

Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet elintarvikeapuohjelmien ja -toimien sekä elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Tämän vuoksi jäsenvaltiot ja komissio antavat toisilleen kaiken tarvittavan avun sekä kaikki tarpeelliset tiedot.

### III LUKU

#### Elintarvikeaputoimien ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien, pikahälytysjärjestelmien ja varastointiohjelmien täytäntöönpanomenettely

#### 21 artikla

1. Neuvosto päättää määränemmistöllä komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan yhteisön osuuden elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen mukaisesta vilja-avun kokonaismäärästä, joka on sekä yhteisön että sen jäsenvaltioiden kokonaisuus.

2. Komissio hoitaa yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen yhteensovittamisen elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen mukaisen vilja-avun toimittamisen osalta ja valvoo, että yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kokonaisuus saavuttaa vähintään mainitussa yleissopimuksessa määrätyt määrät.

#### 22 artikla

Noudattaen 27 artiklassa säädettyä menettelyä ja ottaen huomioon elintarvikeapua koskevat yleiset suuntaviivat komissio

- vahvistaa luettelon tuotteista, joiden hankinta voi kuulua avun piiriin;
- vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt tuotteiden hankinnan, valvonnan ja arvioinnin osalta;
- vahvistaa talousarviossa kunkin tuotteen osalta esitetyissä rajoissa hankittavien tuotteiden jakautumisen eri edunsaajien kesken määrinä ja kustannuksina;
- muuttaa tarvittaessa tuen suuntaamista ohjelmien toteuttamisen aikana.

#### 23 artikla

Päätökset,

- joilla myönnetään elintarvikeapua tai korvaavaa apua ja joilla vahvistetaan avun toimittamista koskevat edellytykset,
- joilla kansainvälisille tai valtioista riippumattomille järjestöille myönnetään avustusta elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien rahoittamiseen,
- joilla myönnetään tukea varastointiohjelmalle tai pikahälytysjärjestelmälle,

vahvistaa komissio 27 artiklassa säädettyä menettelyä ja 25 artiklassa säädettyjä rajoituksia noudattaen.

## 24 artikla

1. Noudattaen neuvoston 21 artiklassa tarkoitettuja ja 22 artiklan nojalla tehtyjä päätöksiä komissio päättää

- a) toimista kriisitilanteessa tai vakavassa elintarvikepu-  
lassa, jossa nälänhätä tai sen välitön uhka aiheuttaa  
vakavan vaaran sellaisen maan väestön hengelle tai  
terveydelle, joka ei pysty selviytymään elintarvikepu-  
lasta omien keinojensa ja varojensa avulla. Komissio  
toimii kuultuaan asianmukaisimmalla tavalla jäsenval-  
tioita. Jäsenvaltioille annetaan kolmen työpäivän  
pituihin määräaika mahdollisten vastaväitteiden esit-  
tämiseksi. Jos vastaväitteitä esitetään, 26 artiklassa  
tarkoitettu komitea tarkastelee asiaa seuraavassa  
kokouksessaan,
- b) tuen toimittamista ja toteuttamista koskevista edelly-  
tyksistä ja etenkin
- edunsaajiin sovellettavista yleisistä ehdoista;
  - hankintatoimenpiteiden ja tuotteiden toimittami-  
sen sekä muiden toimien toteuttamisen käynnistä-  
misestä sekä niitä vastaavien sopimusten teosta.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdan tarkoitusta varten  
komissiolla on oikeus toteuttaa kaikki toimenpiteet elin-  
tarvikeavun toimittamisen nopeuttamiseksi.

Kussakin erityistapauksessa toimitettavan tuen määrä on  
rajoitettava siihen määrään, jonka kohteeksi joutunut  
väestö tarvitsee selviytyäkseen tilanteesta periaatteessa  
enintään kuuden kuukauden pituisena aikana.

Komissio huolehtii siitä, että elintarvikeavun hankinnan  
kaikissa vaiheissa annetaan etusija 1 kohdan a ja b  
alakohdassa säädettyille toimille.

## 25 artikla

Toimista, joiden tämän asetuksen mukainen rahoitus ylit-  
tää 2 miljoonaa ecua, päätetään 27 artiklassa säädettyä  
menettelyä noudattaen.

## 26 artikla

1. Komissiota avustaa elintarvikeapukomitea, jäljem-  
pänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajis-  
ta ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komitea tarkastelee kunkin elintarviketurvaan liitty-  
viä kustannuksia koskevan sitoumusehdotuksen pitkäai-  
kaisia vaikutuksia edunsaajamaiden kansallisella, alueelli-

sella ja perhekohtaisella tasolla, ottaen huomioon 1 artik-  
lan periaatteet. Komissio suorittaa myös yhteisön apua  
saavien elintarviketurvapolitiikkajärjestelmien erittelyn ja seu-  
rannan sekä niihin liittyvien ehdotusten tarkastelun.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

## 27 artikla

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvitta-  
vasta toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuk-  
sesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian  
kiireellisuuden mukaan. Lausunto annetaan perustamisso-  
pimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edelly-  
tykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee  
komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenval-  
tioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa  
määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestyk-  
seen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittö-  
mästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean  
lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä  
neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio lykkää päättä-  
miensä toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella  
ilmoituksen tekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin  
edellisessä kohdassa tarkoitettujen ajan kuluessa.

## 28 artikla

1. Perustamissopimuksessa tarkoitettujen täydentävyy-  
periaatteen varmistamiseksi sekä yhteisön ja kansallisten  
elintarvikeapua koskevien säännösten tehokkuuden ja  
johdonmukaisuuden sekä elintarviketurvaan liittyvien toi-  
mien parantamiseksi komissio pyrkii takaamaan, sikäli  
kuin mahdollista, läheisen omien toimien ja jäsenval-  
tioiden toimien välisen yhteensovittamisen sekä päätök-  
senteon että käytännön tasolla; komissio voi tehdä tar-  
peellisia aloitteita tämän tavoitteen edistämiseksi.

Tämän vuoksi jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kansal-  
lisista elintarvikeapua koskevista toimistaan. Edellä 27  
artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komissio  
määrää, miten kansallisia toimia koskevat ilmoitukset  
tehdään.

2. Komissio huolehtii siitä, että yhteisön toteuttamat  
toimet ovat sopusoinnussa kansainvälisten järjestöjen ja  
elinten toimien kanssa, erityisesti niiden, jotka kuuluvat  
Yhdistyneiden Kansakuntien järjestelmään.

3. Elintarviketurvan osalta komissio pyrkii kehittämään yhteistoimintaa ja yhteistyötä yhteisön ja apua antavien kolmansien maiden kesken.

4. Yhteisön ja jäsenvaltioiden ja näiden sekä kansainvälisten järjestöjen ja muiden apua antavien maiden välisestä yhteensovittamisesta ja yhteistyöstä vaihdetaan komiteassa säännöllisesti tietoja.

#### 29 artikla

Komitea voi tarkastella mitä tahansa muita elintarvikeapua ja muita tässä asetuksessa tarkoitettuja toimia koskevia, puheenjohtajan omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä esille ottamia asioita.

Kuukauden kuluessa päätöksestään komissio ilmoittaa komitealle hyväksymänsä elintarvikeapua tai elintarviketurvaa koskevat toimet ja hankkeet ilmoittaen niiden summan, luonteen, edunsaajamaan ja täytäntöönpanosta vastaavan yhteistyökumppanin.

Komissio ilmoittaa komitealle yhteisön elintarvikeapuna hankittuja tuotteita koskevat yleistet suuntaviivat.

#### 30 artikla

Komissio arvioi säännöllisesti merkittäviä elintarvikeaputoimia todetakseen, onko näitä toimia koskevissa ohjeissa määritellyt tavoitteet saavutettu, ja antaakseen ohjeita tulevien toimien tehokkuuden parantamiseksi. Komissio ilmoittaa määräajoin komitealle arviointiohjelmista.

Niin pian kuin mahdollista jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen arviointityön tulokset ja avun tehokkuutta parantavat analyysit tai tutkimukset. Työ arvioidaan komiteassa. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät toteuttamaan yhteisiä arviointitoimia.

Komissio määrittää yksiköille arviointien tulosten ilmoittamisen menettelyt sekä sisäisen ja ulkoisen tiedottamisen menettelyt asianomaisille yksiköille ja järjestöille.

#### 31 artikla

Varainhoitovuoden päätyttyä komissio lähjettää Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomuksen tämä

asetuksen täytäntöönpanosta. Tässä kertomuksessa esitetään talousarvion täytäntöönpanon tulokset maksusitoumusten ja maksujen osalta sekä vuoden aikana rahoitetut hankkeet ja ohjelmat. Sikäli kuin mahdollista, kertomus sisältää tiedot saman varainhoitovuoden aikana sidotuista kansallisista varoista. Sikäli kuin mahdollista, kertomus sisältää tärkeimmät tilastotiedot (vastaanottajamaittain, kansallisuuksittain jne. ryhmitettynä) hankkeiden ja ohjelmien toteuttamiseksi toteutetuista tarjouskilpailuista.

Kertomukseen on sisällytettävä myös 2, 5 ja 8 artiklan mukainen kunkin toimenpidelajin kustannusten jakautumista koskeva selvitys.

Kertomuksen on lisäksi sisällytettävä tiedot elintarvikeavulla aikaansaatuisten vastikerahastojen avulla toteutetuista hankkeista.

#### 32 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3972/86, (ETY) N:o 1755/84, (ETY) N:o 2507/88, (ETY) N:o 2508/88 ja (ETY) N:o 1420/87.

Siirtymäkauden ajan ja kunnes komissio hyväksyy uuden hankintaa koskevan asetuksen, sovelletaan yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden hankkimista yhteisöstä koskevista yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä heinäkuuta 1987 annettua komission asetusta (ETY) N:o 2200/87<sup>(1)</sup>.

Kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kokonaisarvion yhteisön tämän asetuksen nojalla rahoittamista toimista sekä tämän asetuksen tulevaisuutta koskevat ehdotukset ja tarvittaessa sen muuttamista koskevat ehdotukset.

#### 33 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

*Neuvoston puolesta*  
*Puheenjohtaja*

<sup>(1)</sup> EYVL N:o L 204, 25.7.1987, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 790/91 (EYVL N:o L 81, 28.3.1991, s. 108).

## LIITE

## 1. MAAT

LDC-maat (Vähiten kehittyneet maat)	Muut LIC-maat (Muut alhaisen tulotason maat BKT/henkilö < 675 \$ vuonna 1992)	LMICI-maat (Alemman keskitulotason maat BKT/henkilö 676—2 695 \$ vuonna 1992)	
Afganistan	Egypti	Albania	Kuuba
Bangladesh	Eritrea	Algeria	Libanon
Benin	Ghana	Angola	Macao
Bhutan	Guyana	Anguilla	Marokko
Botswana	Honduras	Armenia	Marshallinsaaret
Burkina Faso	Indonesia	Azerbaidžan	Mikronesia
Burundi	Intia	Belize	Moldova
Djibouti	Kenia	Bolivia	Mongolia
Etiopia	Kiina	Chile	Namibia
Gambia	Nicaragua	Costa Rica	Niuesaari
Guinea	Nigeria	Dominica	Norsunluurannikko
Guinea-Bissau	Pakistan	Dominikaaninen	Panama
Haiti	Sri Lanka	tasavalta	Papua-Uusi-Guinea
Jemen	Tadžikistan	Ecuador	Paraguay
Kamputsea	Timor	El Salvador	Peru
Kap Verde	Vietnam	Entisen Jugoslavian	Saint Helena
Keski-Afrikan tasavalta	Zimbabwe	valtiot	Saint Vincent ja Grenadiinit
Kiribati		Etelä-Afrikka	Senegal
Komorit		Fidži	Swazimaa
Laos		Filippiinit	Syyria
Lesotho		Georgia	Thaimaa
Liberia		Grenada	Tokelau
Länsi-Samoa		Guatemala	Tonga
Madagaskar		Irak	Tunisia
Malawi		Iran	Turkki
Malediivit		Jamaika	Turkmenistan
Mali		Jordania	Turks- ja Caicossaaret
Mauritania		Kamerun	Uzbekistan
Mosambik		Kazakstan	Wallis- ja Futunasaaret
Myanmar		Kirgisia	Miehitetyt alueet (Gaza ja Länsiranta)
Nepal		Kolumbia	
Niger		Kongo	
Päiväntasaajan Guinea		Korea kansantasavalta	
Ruanda			
Salomonsaaret			
Sambia			
São Tomé ja Príncipe			
Sierra Leone			
Somalia			
Sudan			
Tansania			
Togo			
Tšad			
Tuvalu			
Uganda			
Vanuatu			
Zaire			

## 2. ELIMET

WFP (Maailman elintarvikeohjelma)  
 ICRC (Punaisen ristin kansainvälinen komitea)  
 IFRC (Punaisen ristin kansainvälinen federaatio)  
 UNHCR (YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu)  
 UNRWA (YK:n palestiinalaispakolaisten  
 avustus- ja työelin)

FAO (YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö)  
 UNICEF (YK:n lastenavun järjestö)

### 3. VALTIOISTA RIIPPUMATTOMAT JÄRJESTÖT

Eurooppalaiset, edunsaajamaan tai poikkeuksellisesti kansainväliset kehitystyöhön erikoistuneet valtioista riippumattomat järjestöt

---

## NEUVOSTON PERUSTELUT

## I. JOHDANTO

1. Komissio toimitti neuvostolle 14 päivänä heinäkuuta 1995 päivätyllä kirjeellä elintarvikeapolitiikkaa ja elintarvikeavun hallintoa sekä elintarviketurvaan liittyviä erityisiä tukitoimia koskevan asetusehdotuksen<sup>(1)</sup>.
2. Euroopan parlamentti antoi ehdotuksesta lausuntonsa 15 päivänä joulukuuta 1995<sup>(2)</sup>.

## II. YHTEINEN KANTA

## 1. Yhteisen kannan vahvistaminen

Neuvosto on 29 päivänä tammikuuta 1996 vahvistanut yhteisen kannan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 130 w artiklan perusteella.

## 2. Komission ehdotuksen tarkoitus

Asetuksen tarkoituksena on järjestää uudelleen, ajantasaistaa ja mukauttaa elintarvikeapolitiikan ja elintarvikeavun hallinnon oikeudelliset välineet, mukaan luettuna elintarviketurvaan liittyvät erityiset tukitoimet, esimerkiksi tuki välttämättömien panosten ja siementen ostolle sekä varastointiohjelmat ja pikahälytysjärjestelmät.

## 3. Neuvoston komission ehdotukseen tekemät muutokset

Vaikka yhteiseen kantaan on tehty tiettyjä muutoksia ja teknisluonteisia tai toimitukseen liittyviä tarkennuksia, se vastaa olennaisilta osiltaan komission ehdotusta asetuksessa tarkoitettujen toimien suhteen.

Komissio saattoi hyväksyä suurimman osan neuvoston yhteisen kannan tekstistä. Komissio kuitenkin vastustaa sitä, että neuvosto tekisi päätökset avunsaajien luettelon muutoksista (yhteisen kannan 9 artikla).

## 4. Parlamentin tarkistukset

Neuvosto on sisällyttänyt yhteiseen kantaansa huomattavan osan Euroopan parlamentin tekemistä tarkistuksista. Neuvosto on eräissä tapauksissa hyväksynyt tarkistuksen sisällön kokonaan tai osittain, mutta sijoittanut sen tekstissä toisaalle tai muuttanut sen sanamuotoa.

Neuvosto hyväksyi tarkistukset 2, 5, 6, 7, 8, 10, 14, 15, 16, 18, 19, 22, 25, 26, 27, 28, 35, 36, 40, 41, 46 ja 47.

Elintarvikeapuun kuuluvien tuotteiden hankintojen osalta (tarkistukset 12 ja 13) neuvosto sai aikaan sovitteluratkaisun, johon komissio saattoi yhtyä ja jolla erilaiset kannat voitiin sovittaa yhteen. Sovitteluratkaisu on yhteisen kannan 11 artiklassa.

Komissiota päätöksenteossa avustavan komitean menettelyn osalta neuvosto hyväksyi komission tekemän ehdotuksen II b -menettelyn käyttämisestä, jota myös nykyinen komitea käyttää ja joka on toiminut hyväksyttävästi jo vuosia. Tämän vuoksi neuvosto ei hyväksynyt tarkistusta 44.

<sup>(1)</sup> Sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

<sup>(2)</sup> Sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

## Neuvoston 29 päivänä tammikuuta 1996 vahvistama

## YHTEINEN KANTA (EY) N:o 12/96

## neuvoston asetuksen (EY) N:o .../96 antamiseksi humanitaarisesta avusta

(96/C 87/05)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen<sup>(1)</sup>,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä<sup>(2)</sup>,

sekä katsoo, että

luonnonmullistusten, sotien tai selkkausten kaltaisten tapahtumien ja muiden vastaavien poikkeuksellisten olosuhteiden uhriksi joutuneilla väestöillä on oikeus saada kansainvälistä humanitaarista apua, jos ilmenee, että niiden omat viranomaiset eivät voi auttaa niitä tehokkaasti,

selkkausten tai vastaavien poikkeuksellisten olosuhteiden uhreiksi joutuneiden suojelua koskeviin toimiin sovelletaan kansainvälistä humanitaarista oikeutta, ja tämän vuoksi kyseiset toimet olisi sisällytettävä humanitaariseen toimintaan,

humanitaarinen apu käsittää ihmishenkien pelastamiseksi ja suojelemiseksi hätätilanteissa välittömästi toteutettujen avustustoimien tai niiden jälkeen toteutettavien avustustoimien lisäksi myös muiden sellaisten toimien toteuttamisen, joilla pyritään uhrien luokse pääsemisen ja avun esteettömän toimittamisen helpottamiseen ja mahdollistamiseen,

humanitaarinen apu voi olla edellytyksenä kehitys- ja jälleenrakennustoiminnalle, minkä vuoksi sitä olisi jatkettava koko kriisitilanteen ja sen seurausten ajan, ja tällöin siihen voidaan sisällyttää lyhytaikaista kunnostamista avun perille pääsyn tekemiseksi helpommaksi, kriisin vaikutusten pahenemisen estämiseksi ja uhreiksi joutuneiden väestöjen auttamiseksi saavuttamaan omavaraisuuden vähimmäistaso,

olisi erityisesti toimittava suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi, jotta voidaan varmistaa valmistautuminen ennakolta niihin liittyviin riskeihin, ja tämän vuoksi olisi

otettava käyttöön asianmukainen varoitus- ja väliintulojärjestelmä,

tämän vuoksi olisi varmistettava sellaisten yhteisön, kansallisten ja kansainvälisten valmius- ja väliintulojärjestelmien tehokkuus ja yhtenäisyys, joilla pyritään vastaamaan luonnonmullistuksista tai ihmisen aiheuttamista vastaavista poikkeuksellisista olosuhteista johtuviin tarpeisiin,

yksinomaan ihmisten kärsimysten ehkäisemiseen ja lievittämiseen tähtävää humanitaarista apua annetaan syrjimättä uhreja heidän rotunsa, etnisen alkuperänsä, uskontonsa, sukupuolensa, ikänsä, kansallisuutensa tai poliittisen suuntautumisensa perusteella, eivätkä avun antamista saisi ohjata tai siihen saisi vaikuttaa poliittiset näkökohdat,

humanitaarista apua koskevat päätökset olisi tehtävä puolueettomasti yksinomaan uhrien tarpeiden ja edun perusteella,

tiivin yhteensovittamisen toteuttaminen sekä päätösten että käytännön toimien tasolla jäsenvaltioiden ja komission välillä on perustana Euroopan yhteisön humanitaarisen toiminnan tehokkuudelle,

osallistuessaan kansainvälisen humanitaarisen avun tehokkuuden edistämiseen Euroopan yhteisön olisi pyrittävä toimimaan yhdessä kolmansien maiden kanssa ja sovittamaan toimintaansa yhteen niiden kanssa,

tähän tavoitteeseen pääsemiseksi olisi lisäksi vahvistettava perusteet valtioista riippumattomien järjestöjen sekä kansainvälisten humanitaariseen apuun erikoistuneiden toimielinten ja järjestöjen kanssa tapahtuvalle yhteistyölle,

humanitaarisen avustustoiminnan toteuttamisessa olisi säilytettävä valtioista riippumattomien järjestöjen ja muiden humanitaaristen yhteisöjen itsenäisyys ja puolueettomuus sekä kunnioitettava ja kannustettava näitä periaatteita,

olisi tuettava jäsenvaltioiden ja muiden kehittyneiden maiden valtioista riippumattomien järjestöjen yhteistointia asianomaisten kolmansien maiden vastaavien järjestöjen kanssa humanitaarisella alalla,

humanitaarisen avun ominaispiirteiden vuoksi olisi otettava käyttöön tehokkaita, joustavia ja avoimia menettelyjä, jotka tarvittaessa ovat riittävän nopeita päätösten tekemiseksi humanitaaristen toimien ja hankkeiden rahoituksesta, ja

<sup>(1)</sup> EYVL N:o C 180, 14.7.1995, s. 6

<sup>(2)</sup> Euroopan parlamentin lausunto annettu 30 päivänä marraskuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta annettu 29 päivänä tammikuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös tehty ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä)

yleisestä talousarviosta rahoitettavan Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toteuttamista ja hallintoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi vahvistettava kuitenkin siten, että Loméssa 15 päivänä joulukuuta 1989 allekirjoitetussa neljännessä AKT—EY-yleissopimuksessa, sellaisena kuin se on muutettuna mainitun yleissopimuksen muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 1995 Mauritiuksessa allekirjoitetulla sopimuksella, tarkoitettua hätäapua koskeviin toimiin sovelletaan edelleen kyseisellä yleissopimuksella käyttöön otettuja menettelyjä ja yksityiskohtaisia sääntöjä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

## I LUKU

### Humanitaarisen avun tavoitteet ja yleiset suuntaviivat

#### 1 artikla

Yhteisön humanitaariseen apuun kuuluvat luonnonmullistusten, ihmisten aiheuttamien tapahtumien, kuten sotien ja selkkausten, tai luonnonmullistuksiin verrattavissa olevien tai ihmisten aiheuttamien poikkeuksellisten tilanteiden ja olosuhteiden kohteiksi joutuneiden kolmansien maiden erityisesti vaaralle kaikkein altimpien väestöjen, ensisijaisesti kehitysmaiden väestöjen hyväksi suunnatut puolueettomat avustus- ja suojelutoimet, ja apua jatketaan sen ajan, että eri tilanteista johtuvista humanitaarisista tarpeista voidaan huolehtia.

Apuun kuuluvat myös riskejä koskevat ennakkovalmistelutoimet sekä toimet suuronnettomuuksien tai vastaavien poikkeuksellisten olosuhteiden torjumiseksi.

#### 2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettua humanitaarista apua koskevien toimien tavoitteena on erityisesti

- pelastaa ja suojella ihmishenkiä hätätilanteissa ja välittömästi niiden jälkeisissä tilanteissa sekä sellaisissa luonnonmullistuksissa, jotka ovat aiheuttaneet ihmishenkien menetyksiä, ruumiillisia ja psykososiaalisia kärsimyksiä sekä huomattavaa aineellista vahinkoa;
- tarjota tarvittavaa apua sellaisten pitkittyneiden, erityisesti selkkauksista tai sodista johtuvien kriisien uhreiksi joutuneille väestöille, joilla on ollut edellä a alakohdassa tarkoitettuja vaikutuksia, jos erityisesti ilmenee, että kyseisten väestöjen omat viranomaiset eivät pysty auttamaan niitä tai kyseisiä viranomaisia ei ole;
- osallistua avun lähettämistä ja sen perille pääsyä koskevaan rahoitukseen kaikilla käytettävissä olevilla materiaalitoimituksiin liittyvillä keinoilla ja suoja-

malla humanitaariseen toimintaan kuuluvia tarvikkeita ja henkilöstöä, puolustustoimet kuitenkin pois lukien;

- kehittää sellaisia lyhytaikaisia kunnostus- ja jälleenrakennustoimia, erityisesti infrastruktuuria ja laitteita koskevia toimia, läheisessä yhteydessä paikallisten elinten kanssa, joiden tarkoituksena on helpottaa avun saapumista, estää kriisin vaikutusten paheneminen ja aloittaa uhreiksi joutuneiden väestöjen auttaminen omavaraisuuden vähimmäistason saavuttamiseksi ottaen mahdollisuuksien mukaan huomioon pitkän tähtäimen kehitystavoitteet;
- vastata väestöjen liikkeiden (pakolaiset, kotiseudultaan siirtyneet ja kotiseudulle palaavat henkilöt) seurauksista, jotka johtuvat luonnonmullistuksista tai ihmisten aiheuttamista suuronnettomuuksista, sekä viedä päätökseen väestöjen kotimaahansa takaisin ottamista ja niiden jälleasetautumista kotimaahansa koskevaan apuun liittyvät toimet sen ollessa mahdollista voimassa olevien kansainvälisten sopimusten ehtojen mukaisesti;
- turvata luonnonmullistusten tai vastaavien poikkeuksellisten olosuhteiden riskeihin valmistautuminen ennakolta ja ottaa käyttöön asianmukainen varoitus- ja väliintulojärjestelmä;
- toteuttaa selkkausten tai vastaavien poikkeuksellisten olosuhteiden uhrien suojelutoimet voimassa olevien kansainvälisten sopimusten mukaisesti.

#### 3 artikla

Tämän asetuksen 1, 2 ja 4 artiklassa tarkoitettulla yhteisön avulla voidaan rahoittaa humanitaaristen toimien toteuttamisessa tarvittavien tuotteiden tai tarvikkeiden ostot ja toimitukset, joihin kuuluvat myös asuntojen ja suojien rakentaminen kyseisille väestöille; näitä toimia varten palkatusta, ulkomaille siirretystä tai paikallisesta ulkopuolisesta henkilöstöstä aiheutuvat kustannukset; varastointi, kansainvälinen tai kansallinen kuljetus, materiaalitoimitusten tuki ja avun jakaminen sekä kaikki muut toimet, joilla pyritään helpottamaan avun vapaata saatavuutta avun kohteena oleville tai tekemään sen saatavuus mahdolliseksi.

Avulla voidaan myös rahoittaa kaikki muut humanitaaristen toimien toteuttamiseen suoraan liittyvät kustannukset.

#### 4 artikla

Tämän asetuksen 1, 2 ja 4 artiklassa tarkoitettulla yhteisön avulla voidaan lisäksi rahoittaa

- humanitaaristen toimien toteutettavuutta koskevat esitutkimukset sekä humanitaaristen hankkeiden ja suunnitelmien arviointi,



- humanitaaristen hankkeiden ja suunnitelmien seuranta-toimet,
- pienimuotoiset koulutustoimet ja humanitaarista toimintaa koskevat tutkimukset, ja jos on kyse monivuotisesta rahoituksesta, asteittain vähenevästi,
- avun yhteisöllisen luonteen esiin tuomiseksi tarkoitetut kulut,
- valistusta ja tiedottamista koskevat toimet, joiden tarkoituksena on humanitaarisiin asioihin liittyvien ongelmien tuntemuksen lisääminen, erityisesti Euroopan yleisessä mielipiteessä ja niiden kolmansien maiden yleisessä mielipiteessä, joissa yhteisö rahoittaa tärkeitä humanitaarisia toimia,
- yhteisön ja jäsenvaltioiden, apua antavien kolmansien maiden, kansainvälisten humanitaaristen järjestöjen ja laitosten sekä valtioista riippumattomien järjestöjen ja viimeksi mainittuja edustavien järjestöjen kanssa toteutettavaa yhteensovittamisen vahvistamista,
- humanitaaristen hankkeiden toteuttamiseksi tarvittavat tekniset avustustoimet, mukaan luettuna Euroopan humanitaaristen järjestöjen ja toimielinten tai edellä mainittujen ja kolmansien maiden humanitaaristen järjestöjen ja toimielinten välinen teknisten tietojen ja kokemusten vaihto,
- humanitaariset miinanraivaustoimet, mukaan lukien jalkaväkimiinoista tiedottaminen paikalliselle väestölle.

### 5 artikla

Tämän asetuksen mukainen yhteisön rahoitus tapahtuu apuna, jota ei tarvitse maksaa takaisin.

## II LUKU

### Yksityiskohtaiset säännöt humanitaarisen avun toteuttamisesta

#### 6 artikla

Yhteisön rahoittamat humanitaarista apua koskevat toimet voidaan toteuttaa kansainvälisten tai valtioista riippumattomien toimielinten ja järjestöjen, jäsenvaltioiden tai avunsaajavaltion pyynnöstä taikka komission aloitteesta.

#### 7 artikla

1. Valtioista riippumattomien järjestöjen, jotka voivat saada yhteisön rahoitusta tässä asetuksessa säädettyjen toimien toteuttamiseen, on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) niiden on oltava Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa sen voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti perustettuja itsenäisiä, voittoa tavoittelemattomia järjestöjä;
- b) niiden päätoimipaikan on oltava yhteisön jäsenvaltiossa tai yhteisön apua saavissa maissa, ja tämän toimipaikan tulee olla kaikkien tämän asetuksen nojalla rahoitettuja toimia koskevan päätöksenteon tosiasiallinen keskus. Poikkeuksellisesti tämä toimipaikka voi sijaita jossain muussa avunantajavaltiossa.

2. Sen määrittämiseksi, voiko valtioista riippumaton järjestö päästä osalliseksi yhteisön rahoituksesta, otetaan huomioon seuraavat seikat:

- a) järjestön hallinnolliset ja taloushallinnolliset valmiudet,
- b) järjestön tekniset ja materiaalitoimintoihin liittyvät voimavarat suunnitellun toimen kannalta,
- c) järjestön kokemus humanitaarisen avun alalla,
- d) asianomaisen järjestön erityisesti yhteisön rahoituksen turvin aiemmin toteuttamien toimien tulokset,
- e) järjestön valmius osallistua tarvittaessa yhteensovittamista koskevaan järjestelmään, joka toteutetaan osana humanitaarista tointa,
- f) järjestön kyky ja valmius kehittää yhteistyötä asianomaisissa kolmansissa maissa olevien humanitaarisen toiminnan harjoittajien sekä paikallisyhteisöjen kanssa,
- g) järjestön puolueettomuus humanitaarisen avun toimeenpanossa,
- h) tarpeen vaatiessa järjestön aiempi kokemus siinä maassa, jota kyseinen humanitaarinen toimi koskee.

#### 8 artikla

Yhteisö voi myös rahoittaa kansainvälisten toimielinten ja järjestöjen toteuttamia humanitaarisia toimia.

#### 9 artikla

Yhteisö voi myös tarvittaessa rahoittaa komission tai jäsenvaltioiden erityisten toimielinten toteuttamia humanitaarisia toimia.

#### 10 artikla

1. Yhteisön ja kansallisten humanitaarista apua koskevien säännösten tehokkuuden ja yhtenäisyyden takaamiseksi ja vahvistamiseksi komissio voi tehdä tarpeellisia

aloitteita sen omien ja jäsenvaltioiden toimien yhteensovittamisen edistämiseksi sekä päätöksiä tehtäessä että paikalla. Tämän saavuttamiseksi jäsenvaltiot ja komissio pitävät yllä keskinäistä tietojenvaihtojärjestelmää.

2. Komissio huolehtii siitä, että yhteisön rahoittamat humanitaariset toimet ovat yhteensopivia ja yhdenmukaisia erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien yhteydessä toimivien kansainvälisten järjestöjen ja toimielimien suorittamien toimien kanssa.

3. Komissio pyrkii kehittämään yhteisön ja apua antavien kolmansien maiden välistä yhteistyötä ja yhteistointia humanitaarisen avun alalla.

#### 11 artikla

1. Komissio vahvistaa tässä asetuksessa tarkoitettua avun myöntämisen, toimittamisen ja toimeenpanon ehdot.

2. Apua annetaan vain, mikäli sen saaja noudattaa näitä ehtoja.

#### 12 artikla

Tämän asetuksen nojalla tehdyissä rahoitussopimuksissa määrätään erityisesti, että komissio ja tilintarkastustuomioistuin voivat suorittaa tarkastuksia paikalla ja humanitaarisen avun kumppaneiden toimipaikoissa komission voimassa olevien säännösten mukaan vahvistamien tavantomaisten ja erityisesti Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavaan varainhoitoasetukseen sisältyvien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

### III LUKU

#### Humanitaaristen toimien toteuttamismenettelyt

#### 13 artikla

Komissio päättää kiireellisistä toimenpiteistä, joiden kokonaisrahoitus on enintään 10 miljoonaa ecua.

Seuraavia toimia pidetään kiireellistä asioihin puuttumista vaativina:

- toimet, joilla tyydytetään välittömän ja ennalta-arvaamattoman avun tarvetta, joka liittyy luonnononnettomuksiin tai on ihmisen aikaansaamaa sekä luonteeltaan äkillistä, kuten tulvat, maanjäristykset ja aseelliset selkkaukset taikka muut vastaavat tilanteet,

- toimet, jotka rajoittuvat ajallisesti tämän kiireellisen ja ennalta-arvaamattoman tilanteen asettamien vaatimusten täyttämiseen: tähän tarkoitukseen tarkoitetuista varoista suoritetaan ensimmäisessä luettelamakohdassa tarkoitettujen humanitaaristen tarpeiden tyydyttämisen aiheuttamat kustannukset rahoituspäätöksessä asetetun ajanjakson kuluessa, joka on enintään kuusi kuukautta.

Niiden toimenpiteiden osalta, jotka vastaavat näitä vaatimuksia ja joiden kokonaisrahoitus on yli 2 miljoonaa ecua

- komissio tekee päätöksensä,
- komissio ilmoittaa siitä jäsenvaltioille kirjallisesti 48 tunnin kuluessa,
- komissio tekee selkoa päätöksestään komitean seuraavassa istunnossa, jolloin se selvittää erityisesti perustellut kiireellisen menettelytavan käytölle.

Komissio päättää 17 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelytapaa käyttämällä ja 15 artiklan 2 kohdan toisen luettelamakohdan asettamissa rajoissa niiden toimien jatkamisesta, joihin on ryhdytty kiireellisen menettelytavan mukaisesti.

#### 14 artikla

Komission tehtävänä on tarkastella ja hallinnoida tässä asetuksessa tarkoitettuja toimia, tehdä niitä koskevia päätöksiä sekä seurata ja arvioida niitä talousarviomenettelyä ja muita voimassa olevia menettelyjä, erityisesti yhteisön yleiseen talousarvioon sovellettavassa varainhoitoasetuksessa säädettyjä menettelyjä noudattaen.

#### 15 artikla

1. Noudattaen 17 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelytapaa komissio

- päättää 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetuille humanitaaristen toimien suojaamistoimille annettavasta yhteisön rahoituksesta,
- hyväksyy tämän asetuksen toimeenpanoa koskevia säädöksiä,
- päättää komission kiireellisistä toimenpiteistä tai jäsenvaltioiden erityistoimielinten suorittamien kiireellisten toimenpiteiden rahoittamisesta.

2. Noudattaen 17 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelytapaa komissio

- hyväksyy kokonaissuunnitelmat, joiden takoituksena on luoda yhtenäinen toiminta tietyssä maassa tai tietyllä alueella, jolla humanitaarinen kriisi on syntynyt, ottamalla erityisesti huomioon kriisin laajuudesta ja monitahoisuudesta todennäköisesti johtuvan jatkuvuuden samoin kuin niiden rahoituksen vaatimat määrärahat. Tässä yhteydessä komissio ja jäsenvaltiot tutkivat näiden kokonaissuunnitelmien täytäntöönpanon painopistealueita,

— tekee päätökset toimenpidekokonaisuuksista, jotka ylittävät kaksi miljoonaa ecua, tämän kuitenkin rajoittamatta 13 artiklan säännösten soveltamista.

#### 16 artikla

1. Komission edustajan antaman selostuksen pohjalta käydään 17 artiklassa tarkoitettussa komiteassa kerran vuodessa seuraavana vuonna toteutettavien humanitaaristen toimien suuntaviivoja koskeva keskustelu ja tutkitaan yhteisön ja kansallisten humanitaaristen avustustoimien yhteensovittamisen yleisiä ongelmia samoin kuin kaikkia yhteisön tämän alan avustustoimiin liittyviä yleisiä ja erityisiä kysymyksiä.

2. Komissio antaa 17 artiklassa tarkoitettulle komitealle myös tietoja humanitaaristen toimien hallinnon keinojen kehittämisestä, yhteistyökumppanien kanssa tehtävä puitesopimus mukaan luettuna.

3. Myös komission humanitaaristen toimien arviointia koskevista aikomuksista ja mahdollisesti sen työskentelyaikataulusta tiedotetaan 17 artiklassa tarkoitettulle komitealle.

#### 17 artikla

1. Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Jos tässä kohdassa määriteltyyn menettelyyn viitataan, komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

3. Jos tässä kohdassa määriteltyyn menettelyyn viitataan, komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio tekee päätökset välittömästi täytäntöön pantavista toimenpiteistä. Jos nämä eivät kuitenkaan ole komitean antaman lausunnon mukaisia, komission on heti ilmoitettava näistä toimenpiteistä neuvostolle. Tässä tapauksessa komissio lykkää päättämiensä toimenpiteiden soveltamista kuukaudella niitä koskevan ilmoituksen tekemisestä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä edellisessä alakohdassa mainitun määräajan kuluessa ratkaista asian eri tavalla.

#### 18 artikla

1. Komissio arvioi säännöllisin väliajoin yhteisön rahoittamia humanitaarista apua koskevia toimia, jotta voitaisiin selvittää, onko näiden toimien tavoitteet saavutettu, ja jotta voitaisiin antaa suuntaviivoja tulevien toimien tehokkuuden parantamiseksi. Komissio toimittaa komitean käsiteltäväksi toteutetuista arvioinneista yhteenvedon, joka käsittää myös käytettyjä asiantuntijoita koskevat tiedot, joita komitea voi tarvittaessa tutkia. Arviointeja koskevat selonteot ovat jäsenvaltioiden pyynnöstä niiden käytettävissä.

2. Jäsenvaltioiden pyynnöstä komissio voi myös yhdessä niiden kanssa arvioida Euroopan yhteisöjen humanitaaristen toimien ja suunnitelmien tuloksia.

#### 19 artikla

Jokaisen varainhoitovuoden jälkeen komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomuksen, jossa on selvitys varainhoitovuonna rahoitetuista toimista.

Selvitys sisältää erityisesti tiedot, jotka koskevat niitä toimijoita, joiden kanssa humanitaariset toimet toteutettiin.

Kertomukseen sisältyy myös yhteenvedo ulkopuolisten tekemistä arvioista tarvittaessa erityisten toimien suhteen.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille, viimeistään kuukauden kuluessa päätöksestään, hyväksymänsä toimet, niiden kokonaisummat, luonteen, apua saavat väestöt sekä yhteistyökumppanit, tämän kuitenkaan rajoittamatta 13 artiklan säännösten soveltamista.

*20 artikla*

Komissio esittää kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta neuvostolle ja parlamentille kokonaisarvion tämän asetuksen mukaisesti yhteisön rahoittamista toimista sekä ehdotukset asetuksen tulevaisuuden suh-

teen ja tarvittaessa ehdotukset asetukseen tehtävistä muutoksista.

*21 artikla*

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

*Neuvoston puolesta  
Puheenjohtaja*

## NEUVOSTON PERUSTELUT

## I. JOHDANTO

1. Komissio antoi neuvostolle 1 päivänä kesäkuuta 1995 päivätyllä kirjeellä humanitaarista apua koskevan asetusehdotuksen<sup>(1)</sup>.
2. Euroopan parlamentti antoi ehdotuksesta lausuntonsa 30 päivänä marraskuuta 1995<sup>(2)</sup>.

## II. YHTEINEN KANTA

## 1. Yhteisen kannan vahvistaminen

Neuvosto on 29 päivänä tammikuuta 1996 vahvistanut yhteisen kannan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 130 w artiklan mukaisesti.

## 2. Komission ehdotuksen tarkoitus

Asetuksen tarkoituksena on antaa nykyisille humanitaarista apua koskeville budjettikohdille yhteisön humanitaarisen alan toiminnan viimeaikaisiin tarpeisiin ja viimeaikaiseen kehitykseen sopeutettu oikeudellinen perusta.

## 3. Neuvoston komission ehdotukseen tekemät muutokset

Vaikka yhteiseen kantaan on tehty tiettyjä muutoksia ja teknisluonteisia tai toimitukseen liittyviä tarkennuksia, määränemistöllä ja komission suostumuksella hyväksytty yhteinen kanta vastaa olennaisilta osiltaan komission ehdotusta asetuksessa tarkoitettujen toimien osalta.

Komissiota päätöksenteossa avustavan komitean menettelyjen osalta on yhteisen kannan mukaisesti tietyissä tapauksissa käytettävä III a -menettelyä (15 artiklan 1 kohta) ja toisissa tapauksissa II b -menettelyä (15 artiklan 2 kohta). Tässä yhteydessä on syytä todeta, että avun tarkasti määrätyn luonteen huomioon ottavan yhteisen kannan uudessa 13 artiklassa täsmennetään, että komissio voi päättää kyseisessä artiklassa määritellyissä olosuhteissa budjetiltaan enintään 10 miljoonan ecun suuruisista kiireellisistä toimista.

## 4. Parlamentin tarkistukset

Neuvosto on sisällyttänyt yhteiseen kantaansa huomattavan osan Euroopan parlamentin tekemistä tarkistuksista, ottaen kuitenkin huomioon edellä mainitut huomautukset. Neuvosto on eräissä tapauksissa hyväksynyt tarkistuksen sisällön kokonaan tai osittain, mutta siirtänyt sen toisaalle tekstissä tai muuttanut sen sanamuotoa.

Neuvosto hyväksyi muutokset 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18, 19 ja 20.

Neuvosto, joka otti huomioon parlamentin tarkistusten vuoksi laaditun komission muutetun ehdotuksen, ei hyväksynyt tarkistuksia 1, 2, 3, 6, 16, 17, 21, 22 ja 23.

<sup>(1)</sup> EYVL N:o C 180, 14.7.1995, s. 6

<sup>(2)</sup> Sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

## Neuvoston 29 päivänä tammikuuta 1996 vahvistama

## YHTEINEN KANTA (EY) N:o 13/96

neuvoston asetuksen (EY) N:o . . /96 antamiseksi jäsenvaltioiden väliseen sisävesiväylien tavaraja matkustajaliikenteeseen sovellettavista yhteisistä säännöistä palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamiseksi tällaisessa liikenteessä

(96/C 87/06)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 75 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen<sup>(1)</sup>,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon<sup>(2)</sup>,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä<sup>(3)</sup>,

sekä katsoo, että

yhteisen liikennepoliitikan käyttöönottamiseen kuuluu muun muassa sisävesiväylien kansainvälisen tavaraja matkustajaliikenteen markkinoille pääsyyn yhteisön alueella sovellettavien yhteisten sääntöjen vahvistaminen; nämä säännöt on vahvistettava siten, että ne edistävät kuljetusalan sisämarkkinoiden toteutumista,

tähän markkinoille pääsyn yhdenmukaiseen järjestelyyn kuuluu myös palveluiden vapaan tarjoamisen toteuttaminen poistamalla kaikki palveluiden tarjoajaan kohdistuvat rajoitukset, jotka perustuvat hänen kansalaisuuteensa tai siihen, että hän on sijoittautunut muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, jossa palvelua on määrä tarjota,

uusien jäsenvaltioiden liittymisen jälkeen jäsenvaltioissa on erilaisia sisävesiväylien kansainvälisen liikenteen ja kauttakulkuliikenteen järjestelyjä, koska jäsenvaltioiden ja uuden liittyvän valtion välillä on tehty kahdenvälisiä sopimuksia; tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa yhteiset säännöt kuljetusalan sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan takaamiseksi ja erityisesti kilpailun väristymisen ja näiden markkinoiden järjestelyhäiriöiden välttämiseksi, ja

tämä toiminta kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan ja kyseinen tavoite voidaan saavuttaa ainoastaan vahvistamalla yhdenmukaiset ja velvoittavat säännöt,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla*

Tätä asetusta sovelletaan jäsenvaltioiden väliseen ja niiden kautta tapahtuvaan tavaraja matkustajaliikenteeseen sisävesiväylillä.

*2 artikla*

Kaikki sisävesiväylien tavaraja matkustajaliikennettä hoitavat liikenteenharjoittajat saavat harjoittaa 1 artiklassa tarkoitettua kuljetustoimintaa ilman kansalaisuudesta ja sijoittautumispaikasta aiheutuvaa syrjintää sillä edellytyksellä, että

- liikenteenharjoittaja on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti,
- liikenteenharjoittaja on oikeutettu kyseisessä jäsenvaltiossa harjoittamaan kansainvälistä tavaraja matkustajaliikennettä sisävesiväylillä,
- liikenteenharjoittaja käyttää tällaisessa kuljetustoiminnassa jossain jäsenvaltiossa rekisteröityä sisävesialusta tai, jos alusta ei ole rekisteröity, hänellä on todistus sen kuulumisesta jonkin jäsenvaltion laivastoon, ja
- liikenteenharjoittaja täyttää muita kuin jäsenvaltiosta olevia liikenteenharjoittajia koskevista edellytyksistä saada harjoittaa siellä sisävesiväylien tavaraja tai henkilöliikennettä 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3921/91<sup>(4)</sup> 2 artiklan edellytykset.

*3 artikla*

Tämän asetuksen määräykset eivät vaikuta kolmansien maiden liikenteenharjoittajien olemassa oleviin, Reinin vesiliikenteestä tehdyn tarkistetun yleissopimuksen (Mannheimin yleissopimus) ja Tonavan vesiliikenteestä tehdyn yleissopimuksen (Belgradin yleissopimus) nojalla

<sup>(1)</sup> EYVL N:o C 164, 30.6.1995, s. 9

<sup>(2)</sup> EYVL N:o C 301, 13.11.1995, s. 19

<sup>(3)</sup> Euroopan parlamentin lausunto annettu 15 päivänä marraskuuta 1995 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 29 päivänä tammikuuta 1996 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä)

<sup>(4)</sup> EYVL N:o L 373, 31.12.1991, s. 1

myönnettyihin oikeuksiin eivätkä yhteisön kansainvälisistä velvoitteista aiheutuviin oikeuksiin.

*4 artikla*

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

*Neuvoston puolesta*  
*Puheenjohtaja*

## NEUVOSTON PERUSTELUT

## I. JOHDANTO

Komissio antoi 30 päivänä toukokuuta 1995 neuvostolle EY:n perustamissopimuksen 75 artiklan 1 kohtaan perustuvan ehdotuksen asetukseksi jäsenvaltioiden väliseen sisävesiväylien tarara- ja matkustajaliikenteeseen sovellettavista yhteisistä säännöistä palvelujen tarjoamisen vapauden toteuttamiseksi tällaisessa liikenteessä.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 15 päivänä marraskuuta 1995<sup>(1)</sup>. Parlamentti ei ehdottanut mitään tarkistuksia komission ehdotukseen.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 13 päivänä syyskuuta 1995<sup>(2)</sup>.

Neuvosto vahvisti 29 päivänä tammikuuta 1996 yhteisen kannan EY:n perustamissopimuksen 189 c artiklan mukaisesti.

## II. EHDOTUKSEN TARKOITUS

Komission ehdotuksella pyritään takaamaan oikeudellisella tasolla yhteisön jäsenvaltioiden kuljetusyrityksille esteetön pääsy jäsenvaltioiden välisiin ja niiden kautta tapahtuviin sisävesikuljetuksiin. Mahdollisuus harjoittaa jäsenvaltioiden välistä ja niiden kautta tapahtuvaa sisävesikuljetustoimintaa on näet toistaiseksi vain osittain säännelty yhteisöoikeudella. Sen lisäksi ehdotus ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 22 päivänä toukokuuta 1985 antaman tuomion asiassa 13/83 (Euroopan parlamentin laiminlyöntikanne neuvostoa vastaan).

Toisaalta myös Itävallan liittyminen Euroopan unioniin on tehnyt välttämättömäksi sen, että neuvosto hyväksyy jokiliikennemarkkinoille pääsyä koskevat säännöt, koska Itävallan Euroopan unionin kahden jäsenvaltion kanssa solmimat kahdenväliset sisävesiliikennettä koskevat sopimukset ovat ristiriidassa palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen kanssa tällä alalla.

## III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvoston vahvistama yhteinen kanta käsittää tiettyjä jäljempänä selostettavia muutoksia komission alkuperäiseen ehdotukseen.

**1 artikla**

Ilmaisu "pour les trajets effectués" poistetaan tämän artiklan sanamuodon mukauttamiseksi ehdotuksen otsikkoon (muutoksella ei ole suomenkielisen toisinnon kannalta merkitystä).

**2 artikla, kolmas luetelmakohta**

Sana "sisävesi-" on sijoitettu sanan "alusta" eteen sen osoittamiseksi, että merenkulkukelpoiset sisävesialukset eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan.

Samassa luetelmakohtassa sanat "couverts par" on korvattu sanoilla "disposant de" toimituksellisista syistä (tällä ei ole suomenkielisen toisinnon kannalta merkitystä).

<sup>(1)</sup> Sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

<sup>(2)</sup> EYVL N:o C 301, 13.11.1995, s. 19



**2 artikla, neljäs luetelmakohta (uusi)**

Tämä luetelmakohta on lisätty, koska neuvosto katsoi, että oli hyödyllistä luoda nimenomainen vastaavuus asetuksen (ETY) N:o 3921/91 (kabotaasiasetus) kanssa sen takaamiseksi, että samoja järjestelyjä sovelletaan tämän asetuksen osalta.

**3 artikla**

Virkkeen osa sanojen "Euroopan yhteisö" jälkeen on poistettu, koska neuvosto katsoo, että ilmaisu "Euroopan yhteisön kansainvälisistä velvoitteista aiheutuviin oikeuksiin" oli tarpeeksi täsmällinen ja ettei ollut tarpeen viitata kolmansien maiden ryhmään.

---